

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 18304-07-14 ו.ק. ואח' נ' ד.ב. ואח'

בפני כב' סגן הנשיא, השופט אסף זגורי

התובעים
1. ו.ק.
2. א.ק.

נגד

הנתבעים
1. ד.ב.
2. מ.פ.
3. י.א.

פסק דין

- 1
2 בני זוג מפרסמים בפייסבוק (ואחות האשה משתפת) פרסומים קשים ביותר, הכוללים בין השאר
3 גידופים, כינויי גנאי ומייחסים לאחותם, בעלה ואביו גזל, גניבה, תרמית ואף ניסיון לרצח של אם
4 המשפחה בה טיפלו מספר שנים בשל הרעה במצבה הבריאותי. האם עומדת לנתבעים הגנת "אמת
5 דיברתי" או הגנת תם הלב ב"הגנה על עניין אישי וכשר" או שמא מדובר בפרסומים כוזבים
6 המצדיקים השתתפות פיצוי כספי הולם?
7
8 **א. הצדדים ועובדות הרקע הרלבנטיות:**
9
10 1. בפני בית המשפט מתנהלת מזה 3 שנים בקירוב סאגה של דיונים, הליכים ותביעות שונות
11 בין בעלי הדין לבין עצמם וכן בעניין הגב' נ.א. שמונה לה אפוטרופוס בתיק אפ' -05-60392
12 16 (להלן: "האם" או "נ").
13
14 2. התובעים, הינם בני זוג תושבי ***, כאשר התובעת 1 הינה בתה הצעירה של נ. (יכוננו יחדיו
15 להלן "הנתבעים" או לפי שמותיהם "ו.ק." ו"א.ק.").
16
17 3. הנתבעים 1-2 הם בני זוג, כאשר הנתבעת 1 הינה אחותה של התובעת 1 ואף היא בתה של נ.
18 (יכוננו להלן: "ד.ב." ו"מ.פ.").
19
20 4. הנתבעת 3 הינה אחותן השלישית של ד.ב. וו.ק. והיא תכונה "י".
21
22 5. ביום 2/3/2009 נפטר בעלה של נ. ואביהן של ו.ק., י. וד.ב..

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 18304-07-14 ו.ק. ואח' נ' ד.ב. ואח'

- 1 נ. ובעלה גרו עד אותה עת בקרית שמונה בדירה בבעלותם. נ. שברה לאחר מכן את עצם
2 הירך, אושפזה בבית החולים פוריה וילדיה החליטו עמה שלאחר האשפוז תעבור לגור עם
3 בתה ו.ק..
- 4
- 5 6. בחודש יוני 2010 עברה נ. להתגורר אצל ו.ק. וא.ק., בהסכמת כל בני המשפחה, כאשר
6 הכוונה הייתה לרכוש עבורה דירה בצמוד או בסמוך מקום מגורי התובעים.
- 7
- 8 7. אלא שמצבה של נ. הידרדר והסתבר, כי לא תוכל ואינה מעוניינת לגור לבדה ועל כן, הוחלט
9 ככל הנראה בשנת 2010 או בשנת 2011 לבנות עבורה יחידת דיור בבית חדש שהתובעים
10 רכשו/בנו באותה עת. לדברי התובעים רכשו בית במושב *** בעלות של 1,500,000 ₪ כאשר
11 מימנו הבנייה באמצעות הלוואת משכנתא בסך 1,000,000 ₪ ועוד 580,000 ₪ שקיבלו
12 ממכירת דירתם. הם אינם מכחישים כי קיבלו כספים גם מנ. לצרכי בניית יחידת הדיור
13 שיועדה לה. בחודש אפריל 2014 עברו התובעים להתגורר בביתם החדש. בתווך, במהלך שנת
14 2013 שכרו התובעים דירה גדולה בה גרו עם נ..
- 15
- 16 8. אין חולק, כי התובעים פעלו בהסכמת נ. בשנת 2011 למכור את דירתה בקרית שמונה ועשו
17 כן בתמורה לסך של 260,000 ₪ (הדירה נמכרה ביום 17/2/2011).
- 18
- 19 9. ביום 2/9/2013 נכרת הסכם בכתב בין בעלי הדין וכן עם נ., בגדרו מתחייבים התובעים
20 להשיב לנ. באמצעות חתנה מ.פ. הסך של 260,000 ₪ ובכפוף לכך לא יהיו לנ. או למי מבני
21 המשפחה המורחבת כל טענה או תביעה כספית כנגד התובעים, לא בעניין כספי ומכר
22 הדירה ולא בעניין כספים אחרים. ההסכם נחתם ונ. עברה לגור בביתם של ד.ב. ומ.פ. כאשר
23 הם מקבלים "עבורה" שיק בנקאי על סך 260,000 ₪ (להלן: "ההסכם"). חשוב להדגיש,
24 ההסכם מעולם לא בוטל ולא הוגשה תובענה כלשהי לביטולו ועל פניו הוא מחייב את כל
25 בעלי הדין בהליך שבפניי.
- 26
- 27 10. בקצירת האומר, טוענים התובעים, כי לנ. היו חסכוניות בסך 621,000 ₪ וכן את כספי מכר
28 הדירה בקרית שמונה בסך 260,000 ₪ בנוסף לקצבאות שוטפות שקיבלה והתובעים
29 השתלטו על הכספים הללו ומשכו אותם, כך שלבסוף למעט הסך שך 260,000 ₪ בגין שווי
30 הדירה שהושב לחשבון הבנק של נ., גזלו את כל כספיה ובאמצעותם בנו את ביתם הפרטי.
31 עוד מוסיפים הנתבעים, כי התובעים ניסו להמית את נ. כאשר שהתה אצלם באמצעות מתן
32 טיפול תרופתי שגרם לה לנפילות חוזרות ונשנות. התובעים מכחישים כל האמור וטוענים,
33 כי בנו את ביתם מכספם שלהם ללא שימוש בכספי נ. למעט כספים ששימשו לבניית יחידת
34 הדיור עבורה. כן טענו כי פעלו בתם לב ולטובת נ. ואמנם עשו שימוש תדיר בכרטיס

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 18304-07-14 ו.ק. ואח' נ' ד.ב. ואח'

- 1 האשראי שלה ובחשבון הבנק שלה אך הכל בהסכמתה ובידיעתה ולטובתה. זהו שורש
2 המחלוקת בין הצדדים.
- 3 **ב. הפרסומים שעשו כל אחד מהנתבעים וטענותיהם:**
- 4
- 5 11. ד.ב. ומ.פ. מנהלים מספר לא מבוטל של חשבונות פייסבוק שבאמצעותם הם נוהגים להפיץ
6 ולפרסם פרסומים שונים ובהם ביטויי גנאי קשים כנגד התובעים וכנגד גורמים נוספים
7 (במסגרת הליכים קשורים התבררו ומתבררות בקשות לפי פקודת ביזיון בית משפט בשל
8 פרסומים חוזרים ונשנים ובלתי נפסקים של ד.ב. ומ.פ. הן של הליכים בדלתיים סגורות, הן
9 של הטחת עלבונות ואיומים מרומזים ומפורשים כלפי עו"ס, עורכת דין המשמשת
10 כאפוטרופא לדין ואף כינויי גנאי של בית המשפט).
- 11
- 12 12. האחות י.א. נוהגת להפיץ ולתמוך בפרסומים של ד.ב. ומ.פ. באמצעות שיתוף הפרסומים
13 שלהם בדף הפייסבוק שלה. כמו כן נהגה י.א. אף להוסיף תגובות משלה התומכים
14 בפרסומים המשמיצים את התובעים על ידי הנתבעים 1 ו-2.
- 15
- 16 13. הפרסומים צורפו לכתב התביעה וכן לתצהירי עדות ראשית מטעם התובעים והנתבעים
17 אינם מכחישים אותם. המדובר בסדרה ארוכה של פרסומים הכוללת מלל רב ועל כן לא
18 רואה בית המשפט לנכון לצטטם במלואם.
- 19
- 20 14. יחד עם זאת, יש לצטט חלק מהפרסומים החמורים יותר המדברים בעד עצמם; חלק
21 מפרסום על ידי ד.ב. שצורף כנספח א' לתצהיר התובעים היה כדלהלן:
- 22
- 23 "עד היום חשבנו שרק ו.ק. וא.ק. בקומבינה ועשית מאמא שלך
24 משוגעת. אני בטוח באלף אחוז שאתה שותף מלא בכל הגניבה הזאת
25 מהיום הראשון..." "אמרת שתיכח אותם שלא יהיה לה כסף איפה
26 אתה. גם אם תרצה לחפר על מה שעשית אני לא סולחת ולא רוצה
27 לראות לא אותך ולא את ו.ק. אתם סתם גנבים קטנים ומגעילים"
28 (שגיאות הכתיב במקור) "אחרי שנתת לא.ק. יפוי כח נכנסו הגנבים
29 לבנק בחזרה משכו במזומן 25,000 ₪ שחררו את כל החסכונות של אבא
30 ואמא על סך 100,000 ₪ תחת חסותכה הנאמנה ונסעו מפה אם 160,000
31 ₪ מזומן הכסף הזה לא נכנס לחשבון של אמא תגיד לנו שאמא נתנה
32 לא.ק. את הכסף עוד אז ומאז דחפו לה את כל הכדורים הרעילו אותה
33 למטרת רצח יש לנו מכתב שלה מומחה את הכדורים האלה אי אפשר
34 לתת אותם בשעה 8:00 בבוקר כי אין זמן וככה הם גרמו להרעלה, פצע
35 בכיבה, סחרחורות הקאות נפילות שברו לה את כל העצמות ברגים

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 18304-07-14 ו.ק. ואח' נ' ד.ב. ואח'

1 ופלטיונות בכל הגוף ובמצב הזה שראו שעוד לא מתה החזירו אותה
2 לקריית שמונה חסרת כל בלי מזוודה ובלי כסף...".
3 פרסום מיום 27.4 של ד.ב.:

4
5 "אחותי ו.ק. אלוהים ישלם לך על כל מה שעשית. כל פעם מתגלים
6 דברים חדשים אני מקללת אותך מכל הלב שהילדים שלך יעשו מה
7 שעשית לאמא שלך מקוללת תהיה עד יום מותך יזבלל".

8
9 פרסום מיום 7.5.14 על ידי ד.ב. בפייסבוק של ד.ק.:

10
11 "מחר 8.5.14 בשעה 13:30 בבית משפט הגדול לצדק בטבריה יערך דיון
12 בבקשה להסרת עיקולים אשר נ. הטילה על בתה ו.ק. וחתנה א.ק. עקב
13 גניבת כספים וניסיון לרצח עבור הטיפול "המסור" שקיבלה"

14
15 פרסום אחר של ד.ב. מיום 16.6.14 המעודד הפצה ושיתוף של מסריה ופרסומיה:

16
17 "אל תפחדו לעשות לינקים. לא צריך לינקים. תכיר מקרוב את הפנים
18 האמיתיות של ו.ק. וא.ק. וא. ** שכל החיים לקחת מהם ובחיים לא
19 הוא שקל על אמא שלו נר לקבר בחיים לא קנה וחיכה שמישהו
20 יביא".

21
22 פרסום מיום 17.6.14 בפייסבוק של ד.ב. מלמד כי הפרסומים בפייסבוק של זוגתו ד.ב. הם
23 או על דעתו או פרסומים שלו עצמו:

24
25 "אני מ.פ. הכותב את כל הפרטים שנמסרו נאלץ לאחר פנייה של עורך
26 דין שלי כי זה לא נאה לפרסום עד לאחר סיום המשפט ופוגע בהכנת
27 טקטיקה של משפטנו שעוד יתבררו בבית משפט ב2.10.14... אני נאלץ
28 להפסיק את ההתכתבות ולכבד את בית המשפט".

29
30 פרסומים על ידי י. צורפו כנספח ב' לתצהיר עדות ראשית ועולה ממנו כי היא עשתה שיתוף
31 לפרסומים של ד.ב. ולעיתים הוסיפה תגובות משלה כגון: סטטוס מיום 10.6.14 בתגובה
32 לפרסום של י.:

33
34 "יש לציין שמדובר במשפחת א. מקריית שמונה ולא לכל משפחות א.
35 המפוזרות בכל רחבי הארץ. כבודם מונח בפניהם".

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 18304-07-14 ו.ק. ואח' נ' ד.ב. ואח'

1 יחד עם זאת, ראוי גם להביא פרסום נוסף של י. שמסתייג מהפרסומים של ד.ב. ומ.פ. וזאת
2 מחודש אוקטובר 2014:

3
4 "תיקחי את אמא אליך ותטפלי בה ואז נראה אותך גיבורה גדולה. כל
5 מה שאחותנו הקטנה עשתה לאמא אף אחד לא יעשה ולא מסוגל
6 לעשות. כל הכבוד לך החוצפה שלך עוברת כל גבול. ביום חמישי האחרון
7 עד כאב ראש אחד גדול לכל המשפחה עם הטלפונים הנוודניקים שלך
8 והחבר והבעל לעתיד שמציק ומטריד ומפריע ומלכלכך דברים שלא
9 קיימים, תלכו שלא נשמע מכם יותר".

10
11 זה המקום לציין כי למעט הפרסומים האמורים כל הנספחים המעידים על פרסומים
12 בפייסבוק של י. הינם למעשה שיתופים של פרסומים של ד.ב. ומ.פ. ואין פרסומים עצמאיים
13 שלה בגנותם.

14
15 פרסומים שצורפו כנספח ג' הינם פרסומים שמהווים השמצות ולשון הרע כנגד אביו של
16 התובע המכונה בכינויי גנאי "זבל" "שקרן" זאת מספר פעמים. יחד עם זאת, אביו של
17 התובע 2 אינו בגדר התובעים בכתב התביעה ופרסומים אלה יכולים להוות לכל היתר עדות
18 שיטה ולהצביע על הסגנון של הנתבעים. יצויין כי בין מ.פ. לבין אביו של התובע 2 מתנהלים
19 הליכים דומים בבית המשפט השלום בעפולה במסגרת ת.א. 15-01-16030 שבירוורו טרם
20 הסתיים אך עיון בו מעלה טענות זהות מצד מ.פ. לאלו שהועלו בפניי.

21
22 **ג. המשך הפרסומים לאחר מתן צווים שיפוטיים:**

23
24 **15.** במהלך כל שלוש השנים האחרונות ממשיכים ולא חדלים ד.ב. ומ.פ. מלפרסם פרסומים
25 שונים המשמיצים את התובעים וגורמים נוספים וכן חושפים הליכים ופרטים מדיונים
26 בדלתיים סגורות והכל בניגוד לחוק ולהחלטות שיפוטיות חלוטות של בית משפט זה, כאשר
27 חלק מהפרסומים צורפו כנספח ד' לתצהיר עדות ראשית של התובעים.

28
29 בכל הנוגע לנספח ד' הכולל פרסומים מחודש יוני 2016, כבר ניתנה החלטה הקובעת כי בית
30 המשפט לא יתייחס לפרסומים אלו הואיל ונעשו לאחר הגשת התביעה ללא שתוקנה. יחד
31 עם זאת, מתייחס בית המשפט לפרסומים אלה לא כעילה לחיוב ופיצוי בגין פרסום לשון
32 הרע, אלא כאינדיקציה להמחשת הצורך בפיצוי ובסעד מרתיע בשים לב להתנהלות
33 המתמשכת של הנתבעים 1 ו-2.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 18304-07-14 ו.ק. ואח' נ' ד.ב. ואח'

- 1
- 2 16. הנתבעים לא הכחישו, כי הם אלה שביצעו את הפרסומים ואף הגישו כתב הגנה משותף של
- 3 שלושותם ביום 18.8.14. למעשה במסגרת כתב ההגנה הם חזרו על הטענות שהיו בפרסומים
- 4 בדפי הפייסבוק ואף ציינו כי כל הנכתב בפייסבוק הוא אמת לאמיתה לרבות מרמה, הונאה
- 5 וניסיון לרצח שנטען כלפי התובעים. לדבריהם, ביקשו להביא לכך שעם ישראל ידע
- 6 שהתובעים הם אנשים מסוכנים לציבור במיוחד לציבור המבוגר וחסר הישע והם אינם
- 7 יכולים לסחוט, לגנוב ולרמות אנשים שנתנו בהם אמון. לדבריהם, כל השיחות שבוצעו
- 8 בטלפון עם התובעים בוצעו במטרה להשיב לנ. את כספה ואת רכושה ולאחר פניית בא
- 9 כוחם של התובעים, סיכמו כי מ.פ. מפסיק לפרסם בפייסבוק הואיל והדבר עלול לפגוע בו
- 10 במשפט או באסטרטגיה המשפטית. אלא שלאחר סיכום זה, הוגשה התביעה כנגדם.
- 11
- 12 17. בהחלטתי מיום 25.11.14 קבעתי כי בית משפט שוכנע שחלקים נרחבים מהפרסומים
- 13 שמבצעים הנתבעים בפייסבוק מהווים פרסום לשון הרע ללא הגנה ראויה שמצדיק פיצוי
- 14 כספי וזאת לאחר שהתקיימה ישיבת קדם משפט ביום 18.11.14. קביעה זו חשובה לענייננו
- 15 משום שהיא רלבנטית ואקטואלית אף כיום. קביעה זו רוצה לומר וללמד הנתבעים, כי אף
- 16 אם היו דוברי אמת או מבקשי חשיפת שחיתויות כטענתם, דרך ארץ קדמה לתורה וישנם
- 17 כללים וקווי גבול בסיסיים של ביטוי שניתן לסבול ואחרים שלא. ביטויי נאצה, קללות,
- 18 גידופים, כינויי גנאי קשים, איומים, הסתה פרועה בטרם הוכחה אשמה פלילית או אחריות
- 19 אזרחית "לשוד זקנים, ניסיון רצח, גניבה" וכיו"ב – כל אלה הם לשון הרע ללא הגנה. הגנת
- 20 אמת דיברתי או הגנת תם לב בביטוי שנועד להגן על עניין אישי וכשר, אינן חופש השיסוי
- 21 ואינן מחסנות קללות, איומים וגידופים.
- 22 זאת ועוד, חרף קביעתי השיפוטית לעיל, המשיכו וממשיכים אף כיום הנתבעים להמשיך
- 23 ולפרסם פרסומים המהווים לשון הרע, ואף הפרו פסק דין שניתן בבקשה למתן צו הטרדה
- 24 מאיימת. במסגרת סעיף 6 לאותה החלטה שיפוטית, התבקשו הנתבעים להודיע מה היא
- 25 הגנתם המשפטית כנגד התביעה שבכותרת. דברים אלו נכתבו בשעתו הואיל וכתב ההגנה
- 26 הוגש על ידי הנתבעים ללא יצוג וללא התייחסות להגנות המשפטיות הקיימות בחוק.
- 27
- 28 18. הנתבעים הודיעו ביום 1.12.14 כי הם עומדים על הפרסומים ומחפשים עורך דין שייצג
- 29 אותם על מנת למסור עמדה מסודרת אז כזו לא נמסרה בתיק זה וחרף כך והגם שניתן היה
- 30 כבר להכריע בתביעה זה מכבר, ראה בית המשפט לנכון ליתן לנתבעים יומם וקבע את
- 31 התובענה לישיבת הוכחות ונתן הוראות לעניין תצהירי עדות ראשית ותצהירים של העדים.
- 32
- 33 19. במשך כל העת וחרף מספר לא מבוטל של החלטות שיפוטיות, המשיכו וממשיכים הנתבעים
- 34 לפרסם פוסטים חדשים באינטרנט ובפייסבוק, תוך פרסום פרטים על הליכים בדלתיים

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 18304-07-14 ו.ק. ואח' נ' ד.ב. ואח'

1 סגורות ותוך השמצה של התובעים, של עו"ס לסדרי דין, אפוטרופא לדין ושל בית המשפט
2 והודעות על כך הוגשו מעת לעת על ידי ב"כ התובעים. בהקשר זה, חשוב לציין ולהדגיש, כי
3 בהליכים קשורים, כבר נקבע בהחלטות ופסקי דין חלוטים כי פרסומים שמבצעים הנתבעים
4 1-2 בפייסבוק והכוללים חשיפת פרסום פרטים מהליכים בדלתיים סגורות, יופסקו לאלתר
5 שכן הדבר מהווה ביזיון בית משפט (פרסומים לאחר מתן צווי מניעה). בהקשר זה מופנים
6 הצדדים לעיון בפסק הדין בה"ט 57260-12-16 ובתמ"ש 57216-12-16 מיום 15/1/17 שאלה
7 היו עיקרי קביעותיו:

8
9 "3. לאחר שבית המשפט שמע את טענות התובעים ואפוטרופא לדין וכן
10 בחן כל המסמכים שבפניו לרבות הפרסומים המיוחסים לנתבעים, ראה
11 לנכון להיענות בחיוב לבקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת וכפועל
12 יוצא ניתן צו למניעת הטרדה מאיימת שתוקפו למשך שישה חודשים
13 וכן ניתן צו המורה למשיבים למחוק מכל חשבונות הפייסבוק שלהם את
14 כל הפרסומים שבוצעו עד כה והנוגעים למבקשים ו/או לאפוטרופא לדין
15 ו/או לבא כוח המבקשים ו/או להליכים בבית משפט לענייני משפחה
16 וזאת בתוך 24 שעות מרגע מסירתה החלטה לידיהם.

17 6. היום התקיים הדיון ובמהלכו הודיע ב"כ התובעים כי אכן בוצע
18 האמור בסעיף 16.2 להחלטה מיום 11.1.17 אך לא באופן מלא וזאת
19 הואיל וקיים חשבון פייסבוק נוסף לנתבעים בשם "ד.ב." במסגרתו של
20 אותו חשבון פייסבוק, עדיין קיימים פרסומים פוגעניים כנגד התובעים
21 לרבות פרסומים המתייחסים בעקיפין ובמישרין גם להליכים בבית
22 המשפט לרבות תצהירים וזאת הגם שמדובר בהליכים בדלתיים סגורות.
23 7. ברור כי באם יימחקו גם הפרסומים הללו, הרי שבכך יבוצע האמור
24 בהחלטה מיום 11.1.17 ולמעשה יוסרו כל הפרסומים הרלוונטיים
25 בפייסבוק ואם כך יעשה הדבר, הרי שלא יהיה צורך בהטלת קנס ומאסר
26 לפי פקודת ביזיון בית משפט.

27 8. אציין כי הפרסומים האמורים ברובם המכריע מחודש יוני 2014
28 והנתבעים מסרו כי לא היו מיודעים לקיומו של אותו חשבון פייסבוק
29 שכל הנראה אינו פעיל ולראייה שלא בוצעו בו הפרסומים אחרונים
30 והם התחייבו לא רק לבטל או למחוק את הפרסומים אלא גם להשבית
31 את אותו חשבון פייסבוק.

32 ...
33 10. זה המקום לציין עוד כי הנתבע 1 הסביר לבית משפט כי לא היה
34 מודע לכך שהוא מפר צווים שיפוטיים ו/או הוראות חוק האוסרות עליו
35 לפרסם פרסומים בדלתיים סגורות. בית המשפט לא מקבל טענה זו
36 בשעה שקיים מספר רב של החלטות קודמות שאסרו במפורש על

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 18304-07-14 ו.ק. ואח' נ' ד.ב. ואח'

1 פרסום פרטים מהליכים בדלתיים סגורות והדברים גם נרשמו בבקשות
2 שונות של ב"כ התובעים ושל אפוטרופא לדין ומדובר בהיתממות. על כל
3 החלטה או צו של בית משפט רשום במפורש כי מדובר בהליך בדלתיים
4 סגורות, צד המפרסם פרטים מהליכים בדלתיים סגורות, ראוי כי ישקול
5 ויבחן היטב את הוראות הדין על מנת לוודא האם הדבר מותר או אסור.
6 11. במצב הדברים הנוכחי, לאחר ששמעתי טענות הנתבעים למעשה
7 לא מצאתי כי קיימת להם כל הגנה כנגד ההליכים שנקטו, לא שמעתי
8 הכחשה לפרסומים, לא נוכחתי כי ישנה התנגדות למתן צו למניעת
9 הטרדה מאיימת או להארכת תוקפו. עולה מדברי הנתבעים כי יתכן
10 וההליך הנוכחי אכן זעזע אותם די הצורך כדי להימנע מפרסומים
11 נוספים, אך ימים יגידו האם הם ממלאים אחר הוראות החוק וצווים
12 שיפוטיים אם לאו.

13 12. אלמלא הדרסטיית של הסנקציה לפי פקודת ביזיון בית משפט,
14 אומר ואתוודא כי לאור העובדה שהוכח בפניי גם היום כי גם הצו מיום
15 11.1.17 לא בוצע במלואו בשעה שקיימים פרסומים בחשבון פייסבוק
16 נוסף שלא נמחקו, הרי שהייתי צריך להידרש לבקשה ולנקוט בסנקציה
17 של מאסר או קנס. יחד עם זאת, בהקשר הזה אני כן מקבל את טענת
18 הנתבעים כי חשבון הפייסבוק על שם "ד.ב." ככל הנראה לא היה חשבון
19 פעיל, ולראיה הפרסומים המדוברים בו הוא משנת 2014 לפני כשנתיים
20 וחצי והם לא היו מודעים להם או לעובדה שהם עדיין קיימים ועל כן
21 ולפנים משורת הדין יסתפק בית המשפט בהתחייבותם למחוק את
22 הפרסומים ו/או להשבית חשבון פייסבוק זה.

23 ...
24 יחד עם זאת ובשעה שהנתבעים הוכיחו במהלך שנתיים וחצי האחרונות
25 כי אין להם מורא מפני הדין, בכל הנוגע לביצוע פרסומים אסורים,
26 פוגעניים, לרבות של הליכים בדלתיים סגורות, לרבות פניות לב"כ צדדים
27 אחרים, עורכי דין ואף לסביבתם הקרובה, מובהר בזה כי האמור בסעיף
28 16.6 להחלטה מיום 11.1.17 עומד על כנו במובן זה שאם בעתיד יוכח
29 בפני בית המשפט שבוצעו פרסומים פוגעניים ו/או שוחזרו פרסומים
30 קודמים ו/או פורסמו פרטים כלשהם מהליכים בדלתיים סגורות, ו/או כי
31 נעשתה הטרדה מאיימת של מי מהתובעים ו/או בא כוחם ו/או
32 אפוטרופא לדין ו/או סביבתם הקרובה על ידי הנתבעים או מי מטעמם,
33 הרי שבית המשפט ישקול מתן צווים לפי פקודת ביזיון בית משפט
34 כמבוקש. "

35
36 20. דיון ההוכחות בתובענה שבכותרת היה קבוע ליום 21.9.16 וזאת לפי החלטה מיום 20.6.16
37 אלא שהנתבעים הסדירו את ייצוגם המשפטי באיחור ניכר ובית המשפט, לפנים משורת

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 18304-07-14 ו.ק. ואח' נ' ד.ב. ואח'

1 הדין, נעתר לבקשות דחייה שהוגשה סמוך מאוד למועד הדיון תוך שקבע שיינתן ביטוי
2 לדחיית הדיון באמצעות פסיקת הוצאות ואף נתן ארכה נוספת להגשת כתבי הגנה או
3 תצהירים עד ליום 31.10.16. דיון ההוכחות נשמע בסופו של יום ביום 16.11.16 ובו העידו
4 התובעים ושני עדים נוספים מטעמם ומטעם הנתבעים העידו הם בעצמם בלבד. כל עורכי
5 דין שייצגו הנתבעים מטעם הלשכה לסיוע משפטי התפטרו או פוטרו והלשכה לסיוע משפטי
6 הודיעה לבית המשפט על הפסקת ייצוגו של מ.פ.. אי לכך הוגשו על ידי מ.פ. וד.ב. סיכומים
7 בני 2 עמודים ללא ייצוג וללא התייחסות לטיעון המשפטי.
8 נכון להיום, אף הלשכה לסיוע משפטי מסרבת לייצג את ד.ב. ומ.פ. ואף כנגד כך הופצו
9 פרסומים שונים בפייסבוק מצדם של האחרונים.

ד. המתווה הנורמטיבי:

21. החלת דיני לשון הרע על פרסומים באינטרנט בכלל ובמרחב יחסי המשפחה בפרט:

15 21.1 פסק הדין המרכזי שעסק בפרסום באינטרנט ודיני לשון הרע הוא רע"א 444/07 רמי מור נ.
16 ברק אי.טי.סי (1995) החברה לשירותי בזק בינלאומיים בע"מ (פורסם בנבו ביום 25.3.10.
17 (להלן: "עניין רמי מור"). באותו עניין נדרש כב' השופט ריבלין לאופן שבו יש לפרש וליישם
18 את דיני לשון הרע במרחב הווירטואלי והתווה את אבני הבוחן שיש בהם כדי לשקף את
19 ההכרה בייחודיות המדיום מצד אחד, ושמירה על הערכים המוגנים בדיני איסור לשון הרע,
20 מצד שני, באומרו את הדברים הבאים:

21
22 "שאלה היא האם ראוי להחיל את דיני לשון הרע הקיימים על הנושא,
23 משמיצים באינטרנט... לטעמי נדרשת הסדרה של הנושא, אך בהעדר
24 עדכון ראוי של דיני לשון הרע הקיימים מוטב להחילם, בשינויים
25 המתחייבים מאשר להניח קיומה של לאקונה. השינויים המתחייבים
26 כוללים היבטים שונים של הפרסום באינטרנט, ובהם המשקל המועט
27 שניתן לעיתים קרובות להתבטאויות במסגרת תגובות כלל, ובמסגרת
28 תגובות אנונימיות בפרט, ריבוי התגובות באופן שלעיתים קרובות
29 הפרסום המשמיץ נבלע בהמון, והנגישות של הנתבע עצמו ושל שוחרי
30 טובתו, לאותם אתרים שבהם נעשה הפרסום הכולל לשון הרע,
31 והיכולת לפרסם הכחשות ותגובות מתאימות" התרופה לדיבור הפוגע –
32 היא דיבור נוסף – כל אלה עשויים לעיתים תכופות לייתר את הצורך
33 האמיתי בקיומה של תביעות לשון הרע, ואף להפוך את טענות הנפגע
34 ל"זוטי דברים".

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 18304-07-14 ו.ק. ואח' נ' ד.ב. ואח'

עוד נאמר כי :

"חלק ניכר מהפרסומים נושא במקומותינו אופי וולגרי ובוטה, וישנו פער בולט בין הנחרצות של הדעות המבוטאות לבין התשתית התומכת בהן. כל אלה משפיעים ללא ספק גם על הערך והמשקל שניתן לייחס לרבים מפרסומי ה-instant – המופיעים באינטרנט חדשות לבקרים. אולם בכל אלה אין כדי לשמוט את הערך החוקתי העומד ביסוד השיח הזה. עצם העובדה שיש מבין התגובות שטעמן רע וניסחן עילג בוודאי אינו מוציא אותן מתחולת הזכות החוקתית לחופש ביטוי" (פסקה 15 לפסק הדין).

ועוד נאמר באותו פסק דין, מפי כב' השופט רובינשטיין :

"עוד יש לזכור, כי כשם שלא כל קריאת גנאי ברחובה של עיר מקימה עילת תביעה, כך אף לא כל פרסום מגנה ומגונה באינטרנט מהווה עילה. רבות מן התגובות באינטרנט הן דברי הבל ברמה ירודה, שכל בר דעת מבין כי אין לייחס להן כל משקל, וערכן "העולתי" הוא בהתאם" (פסקה ס לפסק דין מור).

21.2. בית המשפט העליון חזר על קביעתו זו בהזדמנות נוספת שהונחה לפתחו במסגרת ע"א 1622/09 גוגל ישראל בע"מ נ. חברת ברוקרטוב (פורסם בנבו) (1.7.10) (להלן: "עניין גוגל") שם נאמר כי "אין כל מניעה עקרונית כי פרסומים באינטרנט המוציאים דיבתו של אדם יקימו אחריות בגין לשון הרע".

21.3. בשורה של פסקי דין של ערכאות דיוניות שניתנו לפני ואחרי פסקי הדין בעניין מור ובעניין גוגל, הכירו בתי המשפט במרבית המקרים, בתביעות לשון הרע פרסום ברשת אינטרנט, חרף אי קיומה של הסדרה חקיקתית בנושא ובהעדר קיומה של הלכה פסוקה, בשאלה זו, יחד עם זאת – קיימת הבחנה בין סוגי האתר, טיב ההשתתפות ויוצא באלה מבחני משנה שבית המשפט בוחן בכדי להכריע בשאלת תחולת עוולת איסור לשון הרע (ראו להמחשה בהרחבה פסק דינו של השופט אורי גולדקורן דן במסגרת תא"מ 54888-01-12 (צפת) וקנין נ. מועלם פורסם בנבו ביום 16.12.2002 בשאלה האם מאפייני הרשת מצדיקים "שינויים

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 18304-07-14 ו.ק. ואח' נ' ד.ב. ואח'

מתחייבים" בהחלט דיני לשון הרע באינטרנט כאשר נבחנה על ידו שאלת קיום לשון הרע
באמצעות פוסטים באינטרנט. לאור פסיקתו החשובה, אביא להלן ציטוט ממנה, כדלקמן:

"רבות נכתב על האינטרנט כ"כיכר העיר החדשה" שהכל שותפים לה,
על היותו אמצעי דמוקרטי מובהק ועל האפשרות העומדת בפני כל אחד
ליצור עיתון משלו, עיתון שהוא נטול גבולות גאוגרפים ולעיתים נטול
סינון ועריכה, ולתת בבלוג דברו. הכרה בייחודיות והאינטרנט באה,
למשל, לביטוי נקודתי ביחס אל התגובות טוקבק.....השיתופיות
הפכה את הרשת מ"קריאה בלבד" ל "לקריאה וכתובה" עקב מעבר
ממודל ההוצאה לאור אל עבר ארכיטקטורה של שיתוף...."

21.4. נראה איפוא, כי בעידן החדש (הנוכחי), בו המרחב הווירטואלי החליף את "כיכר העיר",
המקלדות את העטים והכרזות, נדרשים בתי המשפט להתאים בין הוראות חוק איסור לשון
הרע שנחקק בזמנים שבהם טרם היה שימוש אזרחי באינטרנט לבין המהפכה הטכנולוגית –
חברתית שעובר העולם כולו והחברה הישראלית כחלק בלתי נפרד ממנו. ההתאמה
השיפוטית של הדין לנסיבות המשתנות הביאה למרחב ולמתחם של הפעלת שיקול דעת
שיפוטי, אך מכל מקום קבעה, כי פרסום באינטרנט עונה לתנאי "פרסום" שבחוק איסור
לשון הרע וכי אין מניעה עקרונית שפרסום שכזה יקים אחריות בגין חוק איסור לשון הרע.
המתחם הנרחב הוא לטעמי בין קוטב הקביעה השיפוטית ביחס לפרסום שהוא בגדר "זוטי
דברים" שאז אין מקום כלל להגיש תביעה לפי החוק ולא כל שכן לפסוק פיצוי, לבין הקוטב
הקיצוני האחר של הכרה בפרסום כמבזה במיוחד המצדיק פיצוי משמעותי. פרסום פרסום
ונסיבותיו, פרסום פרסום ופסיקותיו.

21.4. דיני הנזיקין ולשון הרע אינם עוצרים על סף מפתנו של בית המשפט לענייני משפחה, אך
בשל העובדה שמדובר ביחסים בין קרובי משפחה או בסכסוכי משפחה. גם במרחב
המשפחתי, ישנן פסיקות לא מעטות של הערכאות הדיוניות בהן ניתנו פסקי דין המחילים
את דיני איסור לשון הרע על פרסומים בפייסבוק בין בני המשפחה ואף משיתים פיצוי כספי
בגין כך (פסיקת כב' השופטת רותם קודלר עייש בתמ"ש (ב"ש) 21757-10-11 **פלונית נ'**
אלמוני, 11/8/13, פורסם בנבו), פסיקת כב' השופטת אילת גולן תבורי בתמ"ש (ראשל"צ)
17772-01-10 **אלמוני נ' אלמונית**, 11/11/13, פורסם בנבו), פסיקת כב' השופט נפתלי שילה
בתמ"ש (ת"א) 35326-12-10 **א. נ' ת.** 17/10/12, פורסם בנבו), פסיקת כב' השופט איתי כץ
בתמ"ש (י-ם) 8719-06-13 **נ.ו. נ' א.ו.**, (ניתן ביום 27/3/16 ופורסם בנבו) פסיקתי של בתמ"ש
(נצ') 26439-11-15 **ו.ש. נ' ב.ש.** 12/1/17, פורסם בנבו וראה האסמכתאות שם).

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 14-07-18304 ו.ק. ואח' נ' ד.ב. ואח'

21.5. לסיכום נקודה זו, לא קיימת מניעה להחיל את דיני לשון הרע על פרסומים משמיצים באינטרנט, אולם גישת בית המשפט העליון היא, כי ראוי להחילם בשינויים המתחייבים, היינו ליתן את הדעת לפרמטרים נוספים הנוגעים לטיבו של הפרסום, למהותו, לנגישותו, למשקל שהציבור מתייחס לו וכיוצא באלה, אשר לעיתים יש בהם כדי להשפיע על ההחלטה האם הפרסום יהווה לשון הרע, כמשמעו בחוק, או שמא יש להתייחס לאמור בפרסום כ"זוטי דברים". ברור לחלוטין, בנסיבות מקרה, כי אילו מדובר היה במקרה בודד וחולף בו פורסם פוסט מעליב או משפיל מצד הנתבעים והייתה מובעת התנצלות כנה ו/או מחיקה של הפוסט באופן מיידי, ספק רב אם בית המשפט היה כלל נדרש להכרעה שיפוטית בטענות שבפניו. זאת ועוד, לעיתים מזומנות, עצם הצורך להידרש לתביעה מסוג זה מעניקה למפרסם את מה שהוא רוצה – במה להציג ושופר לזעוק באמצעותו. לכן, לעתים ראוי לנהוג בחוכמה יותר מאשר בצדק ולהתעלם מביטויים פוגעניים חד פעמיים במרשתת או בפייסבוק. עם זאת, להבדיל, בנסיבות שלפנינו כאשר מדובר בהתנהלות שיטתית, מכפישה, מסיתה, מפרת חוק וצווים שיפוטיים שאינה מפסיקה חרף מספר תלונות במשטרה, צווים לפי פקודת ביזיון בית משפט, התראות, תביעות והליכים, שוב לא ניתן להתעלם מהפרסום, שוב אין להותיר המפרסם ללא התייחסות שיפוטית מכוח דיני לשון הרע.

22. דיון נורמטיבי בהגנות "אמת דיברתי" נשוא ההליך:

22.1. משקבענו כי דיני איסור לשון הרע חלים על הפרסומים שבפניי, יש להידרש לשאלת תחולת ההגנות ומידת ההוכחה ומיהות הנושא בנטל. אין בפניי כתב הגנה או סיכומים משפטיים עם פירוט של ההגנה והנתבעים פיטרו בזה אחר זה את עורכי הדין שמונו עבורם מטעם הלשכה לסיוע משפטי. מכל מקום ומכתבי בי-דין שמונחים בפניי (למשל סעיף 88 לתצהיר ד.ב.). אין ספק, כי הנתבעים נסמכים על הגנה אחת והיא "אמת דיברתי" שבסעיף 14 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה – 1965.

22.2. סעיף 14 לחוק לעיל קובע:

"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום עניין ציבורי, הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש".

22.3. התנאים להחלת ההגנה הקבועה בסעיף 14 לחוק איסור לשון הרע:

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 18304-07-14 ו.ק. ואח' נ' ד.ב. ואח'

די בעיון חטוף בלשון סעיף 14 לחוק לשון הרע ע"מ לעמוד על העובדה כי נדרשים שני תנאים מצטברים וכי באמיתות הפרסום לא די, וכך באו לידי ביטוי הדברים בספרו של א. שנהר בעמודים 215 ו-216 :

"ההגנה הקבועה בסעיף 14 לחוק כוללת שני יסודות. היסוד הראשון נוגע למידת האמיתיות של הפרסום המהווה לשון הרע. היסוד השני נוגע למידת העניין הציבורי שבאותו פרסום. קיים הבדל מהותי בין שני היסודות, היסוד הראשון הוא עובדתי בעיקרו והוא נוגע להשוואה בין הפרסום לבין המציאות העובדתית. היסוד השני עוסק בשאלה, האם קיימים לפרסום יתרונות חברתיים המצדיקים אותו, למרות לשון הרע שבו. שאלה זו היא שאלה ערכית בעיקרה, והיא מוכרעת על ידי בית המשפט בהתאם למדיניותו השיפוטית. חשוב לזכור כי שני חלקיה של הגנת סעיף 14 הם חלקים מצטברים ובהתקיים האחד בלעדי רעהו, לא יהיה בכד כדי להועיל לנתבע.

22.4. הנה כי כן, אמיתות הפרסום הינה תנאי הכרחי אך לא מספיק לשם החלת ההגנה הקבועה בסעיף 14 ע"מ לעמוד בתנאי סעיף 14 ולזכות בהגנת הסעיף על הנתבעים לעמוד בתנאי המצטבר של העניין הציבורי, הנתבעים בלהיטותם להכפיש את התובעת, "שכחור" תנאי זה התנאי של עניין ציבורי, המחייב של אינטרס ציבורי בפרסום. אין עניין ציבורי בחשיפת נ. ברבים ואת סיפור השמתה בבית אבות תוך שימוש בכוח ובמשטרה בשל סירוב ד.ב. ומ.פ. לשתף פעולה עם החלטות שיפוטיות, אין עניין ציבורי בהשמצה אישית של התובעים, כאשר מדובר בסכסוך אישי, משפחתי נקודתי. גם הנתבעים לא טענו ובוודאי שלא הוכיחו, כי קיימת התנהלות שיטתית של התובעים עם קרובי משפחה זקנים אחרים. הנתבעים בחשיפת פרטי פרטים מהסכסוך המשפחתי והמשפטי באמצעות הפייסבוק, למעשה פגעו קשות בפרטיות של נ. ובפרטיותם של התובעים. הכל ללא הצדקה.

22.5. לפי ההלכה הפסוקה תנאי להנאה מן ההגנה האמורה הוא כי היה בפרסום עניין ציבורי לאמור: שהציבור בתור שכזה מעוניין בפרסום ואין די בכך שלפרטים המרכיבים את הציבור ישנו עניין לדעת את הפרטים שפרסמו. בקביעתו האמורה עושה בית משפט למצוא איזון מתאים בין שתי חירויות העלולות להסיג האחת את גבולה של האחרת, בין חירות הביטוי מצד אחד, לבין חירות צנעת הפרט מצד שני, ואף חירות מלשון הרע, בכלל זה.

22.6. בספרו לשון הרע בעמוד 231-232 קובע א. שנהר לעניין זה :

"כאמור ככל שהמידע נוגע יותר לענייני האינטימיים של אדם, כך ייטה בית המשפט פחות להכיר בעניין הציבורי שבפרסומם. נראה כי

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 18304-07-14 ו.ק. ואח' נ' ד.ב. ואח'

1 לא ניתן להגדיר באופן נוקשה מהם הנושאים האינטימיים ביותר
2 שלגביהם זכאי אדם להגנה מוגברת. עם זאת ניתן ללמוד על מהותם של
3 נושאים אלה מחוק הגנה הפרטיות וממוסכמות חברתיות.
4 ממקורות אלו ניתן להסיק, כי הנושאים האינטימיים ביותר, הראויים
5 להגנה מיוחדת, יכללו את חיי האהבה, המשפחה והמין של אדם, את
6 מצב בריאותו, את המעשים שהוא עושה ברשות היחיד ואולי גם את
7 מצבו הכלכלי.
8 ענייניו האינטימיים של אדם אכן זכו בפסיקה להגנה מוגברת. כך
9 למשל פסק בית המשפט השלום בעניין אחד, כי לא היה "עניין ציבורי"
10 בפרסום פרטיו של סכסוך אישי בין בעל לשאתו. "

11
12 22.7. מידת ההוכחות בה אמור המפרסם לפי סעיף 14, כאשר מייחס עבירות פליליות בפרסום :
13 הנטל הרובץ על המפרסם, הנתבע בתביעת לשון הרע, להוכיח את אמיתות הפרסום, אינו
14 עניין של מה בכך (דנ"א 7325/95 ידיעות אחרונות נ' יוסף קראוס פ"ד נב(1) 3 (1998)). מידת
15 ההוכחה הנדרשת לצורך הוכחת טענת אמת בפרסום, עומדת ביחס מתאים לרצינותו
16 וחריפותו של תוכן הפרסום (ע"א 670/79 הוצאת עיתון הארץ נ' מזרחי פ"ד מא (2) 169
17 (1987)).

18
19 22.8. על כן, כאשר מדובר על פרסום המייחס עבירות פליליות לתובעים, הנטל הוא מוגבר,
20 לאמור: "הצד שעליו רובץ הנטל להוכיח עובדות המטילות על יריבו סטיגמה של ביצוע
21 עבירה פלילית, חייב לעשות זאת באמצעות ראיות בעלות משקל רב וכבד יותר ממה
22 שדרוש במשפטים אזרחיים רגילים" (ע"א 475/81 זיקרי נ' כלל חברה לביטוח בע"מ, פ"ד
23 מ(1) 589 (1986)) ובהמשך לכלל זה נאמר כדלקמן:

24
25 "מקובלת עלי הדעה, שבמשפטים אזרחיים או פליליים בשל הוצאת
26 דיבה, שבהם טוענים הנאשמים או הנתבעים "אמת דיברתי" והאמת
27 שבה המדובר מייחסת למתלוננים ביצוע מעשיים פליליים, או יש
28 מקום להחלת הכלל האמור. דוגמא נוספת נמצא במשפטים בדבר
29 אישור צוואה, כאשר הצד, התוקף את כשרות הצוואה, מנסה לייחס
30 ליריבו הפעלת לחצים או מעשי מירמה פליליים כלפי המנוח, כאן
31 דרושה מידת הוכחה משכנעת במיוחד גם בשל הסטיגמה המוטלת על
32 הצד היריב וגם בהתחשב בעובדה, שלא ניתן להשמיע בפני בית
33 המשפט את גרסת המנוח (ע"א 475/81 לעיל בעניין זיקרי ; ראו גם
34 ת"א 23723-04-11 (מרכז) מחמוד עאסי נ. סולמיאן אבו עיד
35 (פורסם במאגרים ביום 9.5.13)).

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 18304-07-14 ו.ק. ואח' נ' ד.ב. ואח'

- 1
2
3 במקרה שלפניי המדובר על פרסומים משמיצים ביותר של התובעים, כאשר מעבר להשמצה 23.
4 הנובעת והגלומה בקללות ובמילות הגנאי, קיים ייחוס אשמה פלילית לתובעים כי גנבו את
5 כל כספיה של נ. , כי רימו אותה והחמור מכל, כי ניסו לרצוח אותה בכוונת מכוון. אין כל
6 ספק, כי מדובר בייחוס אשמה פלילית מהדרגה החמורה ביותר שניתן לייחס ועל כן
7 מחוייבים היו התובעים להצטייד בראיות כבדות משקל שישכנעו את בית המשפט כי אכן
8 דיברו אמת. אילו היו מביאים ראיות שכאלה, אין ספק, כי אף היה מתקיים אינטרס ציבורי
9 בפרסום. אך בהיעדר ראיות כבדות משקל כאמור, לא תוכל לעמוד להם טענת ההגנה
10 האמורה.
11
12 **ה. דיון והכרעה :**
13
14 יש לפתוח ולציין, כי הנתבעים 1-2 הגישו תלונה במשטרה כנגד התובעים בגין ניסיון רצח,
15 גניבה וכיו"ב, אך לא הוגש כל כתב אישום כנגד התובעים וכל תיקי החקירה נסגרו על ידי
16 המשטרה. לא הוגשה קובלנה פלילית על ידי הנתבעים.
17
18 25. מטעם התובעים העידו הם בעצמם וכן אביו של התובע. מטעם הנתבעים העידו הם בעצמם.
19 הואיל ואין חולק על הפרסום עצמו, עיקר ולב ההכרעה נעוצים במידת האמון שבית המשפט
20 ייתן בעדויות התובעים. שכן ההגנה המדוברת של הנתבעים הצריכה את בית המשפט לבחון
21 למעשה את ההתנהלות הכספית והטיפולית של התובעים בנ. כאשר גרה אצלם.
22
23 26. אפתח ואציין, כי אני מקבל במלואה את עדות התובעים, כי לא מעלו באמונה של נ., כי לא
24 גנבו מכספיה ולא פעלו ללא רשותה. ייתכן ולקחו מכספה יותר מאשר ידעה בפועל או
25 הרשתה מראש, אך בוודאי לא בהיקפים הנטענים על ידי הנתבעים. בית המשפט מתרשם,
26 כי נ. אכן הביעה אמון מלא בתובעים והם אכן ניהלו ענייניה הכספיים מבחינת משיכות
27 ושימוש בכספים, אך הדבר נעשה על פי רוב על דעתה, בין מראש ובין אם בדיעבד.
28
29 27. ראוי לציין, כי התובעים באו בשקיפות מירבית ובידיים נקיות לבית המשפט. הם לא
30 הסתירו דבר וחצי דבר. הם ענו על כל שאלה הנוגעת למשיכות הכספים. נמסרו על ידם
31 הסברים מניחים את הדעת ביחס לכל שאלה כמעט שנשאלו והם "התפשטו" והציגו כל דפי
32 החשבון שלהם ופרטי החשבונות, מעבר לצורך. ההתנהלות עצמה של התובעים ראויה
33 להערכה והיא מלמדת על מי שאין לו מה להסתיר. העדות עצמה מעל דוכן העדים, נראתה

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 18304-07-14 ו.ק. ואח' נ' ד.ב. ואח'

- 1 אותנטית, אמיתית, סבירה, הגיונית, רצופה ומתיישבת עם יתר הראיות ואני מוצא עדותם
2 כמהימנה בעיניי.
3
4 28. מעדות התובעים עולה, כי מי שטיפל בעניינים הכספיים של נ. הוא התובע ולא התובעת, אם
5 כי היא טוענת שהייתה מיודעת למשיכת כספים. עוד עולה, כי לאחר מעבר נ. למגורים
6 אצלם היה סיכום בינם לבניה בדבר העברת סך חודשי של 1000 ₪ בגין הטיפול בה, העברת
7 סך 40,000 ₪ נוספים לבניית פרגולה וכספים נוספים שנמסר ביחס להם הסבר. אין לי ספק,
8 כי התובעים לא צריכים ולא יכולים להוכיח כל משיכה ומשיכה שעשו בכספומט של נ.
9 שהיה ברשותם בהסכמתה, בייחוד כאשר מעבר למשיכות האמורות היו משיכות לבקשתה
10 של נ. (למשל עבור טיול שורשים בהודו).
11
12 29. כך היו דברי התובע לפרוטוקול במספר הזדמנויות בעדותו (עמודים 3-4 ואילך):
13
14 ש. עשית פעם שימוש בכרטיס אשראי של החסויה לפני מות בעלה?
15 ת. לא.
16 ש. ואחרי?
17 ת. רק כאשר הייתה אצלי וביקשה שאמשוך כספים בשבילה.
18 ש. בזמן שהיא גרה בקריית שמונה, ?
19 ת. לא.
20 ש. האם ניהלת לה את חשבון הבנק שלה והיית מעורב בניהול
21 החשבון?
22 ת. לא.
23
24 . נכון שאחרי מות חמך הלכת עם החסויה לבנק ומכרת ניירות ערך.
25
26 ת. זה לא נכון.
27 ש. האם קיבלת 13,670 ₪ בגין חלקם במכירת ניירות ערך מחשבונה
28 של החסויה.
29 ת. כן קיבלתי.
30 ש. לא היית איתה בבנק באותו מועד
31 ת. לא
32 ש. אשתך היתה
33 ת. לא
34 ש. אז מי ביקש למכור את ניירות הערך?
35 ת. לא יודע.
36 ש. זה נכון שבזה בנית את הפרגולה?

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 18304-07-14 ו.ק. ואח' נ' ד.ב. ואח'

- 1 .ת. בחלקו.
- 2 .ש. הסכום הזה הועבר בהעברה בנקאית לחשבון שלכם?
- 3 .ת. אני חושב שכן, לפי מה שזכור לי.
- 4 .ש. ביקרתם את החסויה אחרי שקיבלתם את הכסף ממנה?
- 5 .ת. מדי פעם
- 6 .ש. ידעתם כמה כסף יש לה בבנק?
- 7 .ת. רק כאשר עברה אלינו ידענו מה המצב שלה
- 8
- 9 ...
- 10 .ש. זה נכון לצורך המעבר אמרתם שצריך לבנות חדר נוסף
- 11 .ת. לא
- 12 .ש. איפה היא התגוררה
- 13 .ת. יותר מחצי שנה ישנה בחדר של הבנות שלי איתן. אחרי חצי שנה
- 14 בנינו חדר נוסף על חשבון הגינה, והנ. השתתפה בכסף
- 15 .ש. מה ההשתתפות שלה בזה?
- 16 .ת. היא נתנה 40,000 ש"ח
- 17 .ש. איפה היא נתנה?
- 18 .ת. אני חושב במזומן.
- 19 .ש. נ. מעולם לא ידעה להוציא כסף מהכספומט
- 20 .ת. אני יודע שהיא אף פעם לא התעסקה.
- 21 .ש. כשהיא רצתה כסף היא הלכה לפקיד ומשכה.
- 22 .ת. במצב שהיתה אצלנו גם לפקיד לא יכלה להגיע.
- 23 .ש. אני מדבר על לפני
- 24 .ת. לפני לא יודע. בתקופה שהיא הייתה עם הכיסא לא יכלה להגיע
- 25 לבנק.
- 26 .ש. אז איך משכה את הכסף?
- 27 .ת. ביקשה ממני.
- 28 .ש. על סמך מה? היה לך יפוי כח?
- 29 .ת. לא חושב.
- 30 .ש. אז איך משכת?
- 31 .ת. לא זוכר. אי אפשר למשוך 40,000 ₪ מהכספומט.
- 32 .ש. אז איך משכת?
- 33 .ת. לא זוכר. צריך לבדוק בתדפיסי בנק. מה רשום.
- 34
- 35 .ש. איך אתה מסביר שלאורך כל התקופה גם במאי וגם ביוני 2010 יש
- 36 משיכות מכספומט.
- 37 .ת. ביוני 2010 הייתה אצלנו.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 18304-07-14 ו.ק. ואח' נ' ד.ב. ואח'

- 1 ש. ממועד שהיתה אצלכם היא משכה באמצעות כרטיס
- 2 ת. אני לבקשתה. כל הזמן נ. נתנה לי את הכרטיס ומשכתי כמה שהיא
- 3 הייתה צריכה.
- 4 ש. מה היא עשתה שהיתה אצלכם
- 5 ת. היא הייתה בסב יום
- 6 ש. סוכם שהיא תשלם להם 1000 ש"ח
- 7 ת. כן. אחרי שהיתה אצלנו כמה חודשים. היא הפקידה לחשבון שלי.
- 8 ש. אם אומר לך שהוראת קבע לא יצא לחשבון שלך אלא לחשבון
- 9 אחר.
- 10 ת. אתה יכול לומר מה שאתה חושב. אני ראיתי מה שאתה מחפש.
- 11 ש. זה לחשבון 782622
- 12 ת. אני לא מכיר
- 13 ש. תסביר לי לפי דפי החשבון שהוראת קבע יצא מחשבון של נ.
- 14 לחשבון 782622 והיתה הוראת קבע מאותו חשבון סך של 1,000 ₪
- 15 עשה סיבוב וחזר לחשבון שלך.
- 16 ת. אולי זה תהליך בנקאי כלשהו, אני לא מכיר.
- 17 ...
- 18 ש. מה הוצאות שלה כשהיא אצלכם?
- 19 ת. 40,000 ₪ על בניית חדר, 20,000 ₪ שיפוץ מקלחת. 3,875 דולר
- 20 הלכו לטיול בהודו, 3,000 דולר לבזבוזים שזה כולל הזהב שהיא
- 21 קנתה, 6700 ₪ לעורך דין בעת מכירת הבית, 2200 ₪ הובלת הבית,
- 22 10,250 ₪ טיפול שיניים, 2800 ₪ מזגן לחדר שלה, 2,500 ₪ כורסת
- 23 טלוויזיה שקנתה, היו עוד 2000 ₪ שבמהלך הטיולים אחרי הטיול
- 24 שלה נתנה לאבי כסף והחליפה עגיל מסוים, 2000 ₪ משקפי ראיה,
- 25 תרומה לבית כנסת באזכרה ראשונה לשמעון 3,900 ₪ קנתה
- 26 טלוויזיה. ועוד 1500 ₪ צלחת בלווין לבית הכנסת. ואחרון חביב
- 27 95,000 ₪ חלוקה לילדים. בנוסף הייתה בבתי מלון ים המלח אילת
- 28 פעמיים, נהריה, טבריה, והוצאות שוטפות, הצגות, מופעים, מתנות
- 29 לילדים, ביגוד והתשלום החודשי לנו שזה היה 1,000 ₪. חוץ מבתי
- 30 מלון והוצאות שוטפות הכל 208,000 ₪. הכסף יצא מהחשבון של נ.
- 31 והכסף של הבית נשמר ולא בוזבז.
- 32 ש. קיבלתם סיוע מביטוח לאומי
- 33 ת. ניגשנו לביטוח לאומי, לא יכולנו לקבל את הסיוע כי יש לנו 4
- 34 חדרים בבית. זה החוק אצלם.
- 35 ש. אני מדבר על הוצאות חודשיות שלה.
- 36 ת. היא שילמה לסב יום כל יום הייתה שם. 1,000 ₪ שנתנה לנו, והיום
- 37 יום שלה, בזבזים, בגדים מה שבא לה.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 18304-07-14 ו.ק. ואח' נ' ד.ב. ואח'

- 1 ...
- 2
- 3 **ש. מראה לך דף חשבון, נספח ב7 לתצהיר הנתבעים 26.10 משיכת**
- 4 **מזומן 15,000 ש"ח**
- 5 **ת. ומתי נסגר החשבון? ב-28**
- 6 **ש. באותו יום נתתם הוראה לפתוח חשבון חיסכון**
- 7 **ת. כן. סך של 79, נ. נתנה הוראה. היינו איתה באותו מעמד.**
- 8 **ש. והחשבון הועבר לסניף עפולה**
- 9 **ת. זאת הייתה המטרה. בזמן יפוי כח שאלנו את כל הילדים מי מוכן**
- 10 **לקחת אחריות ותמיכה כלכלית על הכסף ד.ב. היתה מוגבלת**
- 11 **בחשבון גם א. וי. אמרה שלא יכולה כי היא גרה רחוק והיחידה**
- 12 **הייתה ורד.**
- 13 **ש. ואתה.**
- 14 **ת. אני וו.ק. זה אותו דבר.**
- 15 **ש. מן הסתם היא גרה אצלכם.**
- 16 **ת. כן. אבל לא אהבתי לטפל לה בכספים אבל לא הייתה ברירה**
- 17 **ש. החשבון שעבר לעפולה אשתך צורפה כשותפה בחשבון**
- 18 **ת. נכון. ולי היה יפוי כח.**
- 19 ...
- 20 **ש. כל פעולה שבוצעה באינטרנט זה בוצע או על ידך או אשתך**
- 21 **ת. זה אני. אני טיפלתי בזה. אשתי אף פעם לא התעסקה בענייני**
- 22 **כספים, השאירה לי, כי מעבר לכספים יש לה משהו אחר.**
- 23 ...
- 24 **ש. זה נכון שאמרתם שאתם מתכוונת לקנות לה בית ליד הבית שלכם**
- 25 **ת. הייתה כוונה כזאת לקנות לה בית קרוב, אבל מה לעשות, בזמן**
- 26 **השהות שלה אצלנו, חוץ מהנפילה שניסינו לשקם אותה, היא**
- 27 **קיבלה אירוע ונפלה שוב ולא הייתה אופציה כזאת, היא לא יכלה**
- 28 **לגור לבד.**
- 29 **ש. מה עשיתם עם הכסף? עם התמורה של הבית?**
- 30 **ת. נשמר בחשבון בפק"מ.**
- 31 **ש. בחשבון שלה?**
- 32 **ת. שלי.**
- 33 **ש. למה שלך?**
- 34 **ת. כי דיברנו בין האחים והוחלט שזה יהיה אצלי, כי יודעים והיו**
- 35 **מקרים, שכסף נשאר אצל מישהו וקורה משהו, בעיה להוציא אותו**
- 36 **אחר כך. כל מה שנשמר אצלי, הוחזר דרך שיק בנקאי לנ.**
- 37 **ש. עשית שימוש בכספים האלה לצרכיך האישיים**

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 18304-07-14 ו.ק. ואח' נ' ד.ב. ואח'

- 1 ת. לא"
- 2
- 3 30. לעניין הטיפול הרפואי והפיזי בנ. העיד התובע בעמ' 14 ואילך :
- 4
- 5 **ש. מי טיפל בנ. שהיתה אצלכם?**
- 6 ת. ו.א.. באיזה אופן?
- 7 **ש. טיפול רפואי. אתה עובד**
- 8 ת. כן. באלביט מערכות, אז עבדתי במגדל העמק משעה 07:00 עד
- 9 16:00 אשתי גם עבדה אבל עברה לחצי משרה בעקבות טיפול אמה.
- 10 לא זוכר מתי.
- 11 **ש. באיזה שעה יצאה לעבודה.**
- 12 ת. בשעה 07:00
- 13 **ש. מי טיפל בחסויה כשהיא שם**
- 14 ת. רוב הזמן הייתה במסגרת יום, הייתה הולכת וחוזרת בשעה 14:00
- 15 **ש. כאשר הייתה סיעודית**
- 16 ת. הייתה לה מטפלת מביטוח לאומי, לא זוכר שמה.
- 17 **ש. אמך טיפלה בה?**
- 18 ת. אמי טיפלה בה בשנה האחרונה שהיתה אצלנו. אמי הייתה מגיעה
- 19 אלינו כל יום. הייתה עושה יותר ממה שצריך.
- 20 **ש. יש מצב שהחשבון 622 זה החשבון של אמך?**
- 21 ת. לא.
- 22 **ש. אתה יודע כמה כדורים היא נטלה כל יום?**
- 23 ת. 11 אני חושב
- 24 **ש. במסגרת מרשמים רפואיים**
- 25 ת. כן. טופלה בקופת חולים, שם הרופאה ילנה משהו, לא זוכר.
- 26 **ש. אתה יודע מה היו הבעיות הרפואיות שלה**
- 27 ת. סוכר, לחץ דם, משהו של העצמות, זה מה שאני זוכר.
- 28 **ש. איזה צורה הייתה אמורה לקבל את הכדורים? בבת אחת?**
- 29 ת. לא. חילקנו לשניים. חלק בבוקר וחלק בערב. כדור של סוכר הייתה
- 30 מקבלת שניים ביום, אז אחד היה בבוקר השני בערב. היו תרופות
- 31 שהיתה מקבלת בערב.
- 32 ...
- 33 **ש. כמה פעמים אושפזה החסויה כאשר הייתה אצלכם?**
- 34 ת. אצלנו היא שברה את הירך פעם אחת, היה לה אירוע מוחי והיה
- 35 לה כיב קיבה, 3 פעמים.
- 36 **ש. מנפילות? ממה?**
- 37 ת. לא. היה לה אירוע מוחי

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 18304-07-14 ו.ק. ואח' נ' ד.ב. ואח'

- 1 ש. היו תופעות לוואי לכדורים
- 2 ת. לא אני לא רופא כדי לומר כמה תופעות של כל כדור.
- 3 ש. זה נכון שלקחת אותה לרופא מחוזי ונתן הוראה להקטין כדורים
- 4 ת. הוא רשם כמה משפטים, הלכנו לרופאה משפחה והיא רשמה מה
- 5 שצריך
- 6 ש. וקניתם את הכדורים
- 7 ת. אם רשמה, אז כן
- 8 ש. זה נכון שבמועד שהעברתם את נ. לקריית שמונה, אמרתם שהיא
- 9 צריכה לקבל הכל בבת אחת.
- 10 ת. אין דבר כזה.
- 11 ש. בזמן שהעברתם את החסויה לנתבעת 3 אמרתם לה שאת כל
- 12 הכדורים היא צריכה לקחת בבוקר.
- 13 ת. לא. "
- 14
- 15 31. וכך גם השיב לשאלות בית המשפט בעמ' 23 לפרוטוקול ואילך:
- 16 ש. טוענים שהתדרדרות המצב הרפואי שלה זה בגללכם
- 17 ת. לקנו אותה על כיסא גלגלים, שיקמנו אותה, הייתה בהודו, ואז
- 18 הגיע אירוע מוחי, ההתדרדרות אחרי האירוע מוחי היה יותר
- 19 משמעותי מנפילה שלה קודם, היה לה בעיות, שיווי משקל קצת
- 20 אבל הייתה בסדר גמור, הולכת כל יום לסב יום. חוזרת. בתי מלון.
- 21 זה לא משהו שהגביל אותה. לקחנו אותה לסופר אפילו.
- 22 ש. את הכדורים לקחה לבד
- 23 ת. כן. לפני סב יום ואת המנה השנייה ו.ק. נתנה לה. בערב כמות
- 24 הכדורים היה פחות
- 25 ש. מי אמר לך מתי לתת לה
- 26 ת. רופאת המשפחה"
- 27
- 28 32. כאמור התרשמתי מעדות התובע לחיוב. לא מצאתי בה סימני אמירת שקר או מגמתיות
- 29 לעברה. הפתיחות והשקיפות בהן התנהלה העדות, ההתמודדות הכנה עם כל אחת מהטענות
- 30 שהוטחה בו, חיזקו את הרושם כי הוא דובר אמת בעדותו. תצהיר עדותו הראשית לא נסתר,
- 31 עדותו לא קרסה ולא קועקעה ודבריו בעדותו בבית המשפט חיזקו את אלה שהיו כתובים
- 32 בכתבי הטענות ובתצהירים.
- 33
- 34 33. דברים דומים ניתן לומר לגבי עדותה של התובעת גבי' ו.ק. שהעידה באופן דומה מאוד
- 35 לבעלה (עמ' 25 ואילך):
- 36 ש. אין לך כרטיס

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 18304-07-14 ו.ק. ואח' נ' ד.ב. ואח'

- 1 ת. אני לא משתמשת. מה שאני רוצה מבקשת מבעלי ונותן לי אני
2 יודעת שלאמי היו שני כרטיסי אשראי
3 ש. **איפה הם היו**
4 ת. אצלה.
5 ש. **תסכימי שכל משיכה הייתה על ידי בעלך**
6 ת. נכון. בידיעה שלי, היא מבקשת מבעלי, ואומרת לו את הסכום,
7 בעלי החזיר לה את הכרטיס וסופר לה את הכסף ומחזיר לה
8 ש. **מה עשתה עם זה**
9 ת. כל מיני דברים. הייתה הולכת לסב יום קונה שם דברים, הולכת
10 לקנות בגדים, הולכת לשוק, היו דברים שהיא ניהלה. עשתה.
11 ש. **ואם אומר לך שכל חודש היו משיכות כספים מהחשבון שלה**
12 ת. כן.
13 ש. **מה היו ההוצאות שלה**
14 ת. הייתה הולכת לבתי מלון, הופעות, הייתה יוצאת ומבלה כמו כל
15 אישה רגילה ובריאה אפילו שלא הייתה בריאה התעקשה שניקח
16 אותה לזה
17 ש. **בניתם תוספת חדר לבית שלכן**
18 ת. כן
19 ש. **ונ. שילמה חלק מזה**
20 ת. כן
21 ש. **מה עלות הבנייה**
22 ת. לא יודעת כמה. הייתי מודעת לזה, אבל מה ההתנהלות הכספים
23 לא ידעתי, לא התעסקתי.
24 ש. **אם אגיד לך שלא ניהלת את החשבון שלך המשותף עם בעלך**
25 **ובעתך ניהל את החשבון של אמך, וביצע העברות בנקאיות**
26 ת. מה שהוא עשה באותו זמן הייתי מודעת, עכשיו לא יודעת מה היה
27 לפני כמה שנים אני יודעת שהיו, שהיה הולך, כל מה שקשור
28 לחשבון בנק, זה בעלי. אין לי קשר לזה.
29 ש. **את יודעת על כל העברה מהחשבון לחשבון**
30 ת. כן. אמי אמרה לעשות ככה וככה וזהו
31 ...
32
33 ש. **אבל הייתם אמורים לקנות לה דירה**
34 ת. היא רצתה, אבל אחרי שגרה איתנו וראתה שטוב לה איתנו, אז
35 החליטה לא לקנות דירה
36 ש. **ואם לא רוצה לקנות דירה, מה הייתם עושים עם הכסף**
37 ת. שמנו אותו בפיקדון עד שתצטרך.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 18304-07-14 ו.ק. ואח' נ' ד.ב. ואח'

- 1 ש. היא ידעה שאתם רוצים למכור את הבית שלכם ולבנות בית
2 במושב
3 ת. ידעה.
4 ש. היא הציעה להשתתף בבניית הבית
5 ת. לא. זה דירה שלי
6 ש. תכננתם שהיא תהיה אצלכם כל הזמן
7 ת. כן. בניתי לה חדר עם הצרכים שלה במיוחד.
8 ש. למה החלטתם להחזירה לקריית שמונה
9 ת. בגללה אשמות והטרדות, שאני גונבת כסף לא מטפלת בה כמו
10 שצריך עושה לה הרעלת קיבה."
11 ...
12
13 ש"גם כדורים אמך לקחה
14 ת. הייתה לוקחת 11 כדורים והם מחולקים לבוקר וערב
15 ש. כמה
16 ת. לא יודעת במדויק, הרוב היה בבוקר, השאר בערב
17 ש. את יודע איזה
18 ת. סכרת, לחץ דם, משהו לעצמות לכאבים ויטמינים, די
19 ש. היו תופעות לוואי
20 ת. לא. הנפילות שהיו היה אחרי אירוע מוחי, איבדה שיווי משקל,
21 ברגע שהיתה הולכת איבדה שיווי משקל. באירוע המוחי נפגע לה
22 ההתייבבות אלו דברים שממש אפילו רוק יצא לה מהפה
23 ש. את מסכימה שאדם שנוטל 14 כדורים
24 ת. היא לא לקחה 14 אלא 11 כדורים.
25 ש. מצבה לא יציב
26 ת. נכון. בנאדם חולה. סכרת, לחץ דם. זה בשנייה יכול להשתנות
27 לבנאדם.
28 ש. את מודעת לטענות שהועלו שאת נתת הוראות בביקור אצל י. וגם
29 כאשר הבאתם אותה לקריית שמונה, שהכדורים צריכים להיות
30 ניתנים לה בבת אחת בשעות הבוקר
31 ת. לא נכון. י. מודעת לזה שכדורים היו בוקר וערב.
32 ש. איך יודעת
33 ת. אני אמרתי לה ומסרתי לה"
34
35 רואים אנו איפוא, כי ו.ק. הייתה פחות מעורבת במשיכות הכספים באופן פיזי אך הייתה
36 מודעת להם. ו.ק. היא זו שטיפלה באמה מבחינה פיזית ומתן התרופות והסיעוד הנדרש. לא
37 מצאתי כל עדות לכך שפעלה במזיד או בשוגג כנגד בריאותה של אמה.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 18304-07-14 ו.ק. ואח' נ' ד.ב. ואח'

1
2 מה שלהערכת בית המשפט התרחש הוא שינוי קיצוני במצב רוחה של נ., שינוי שנבע לא
3 מגילוי פתאומי כי הולכה שולל, רומתה או שנעשה באמת ניסיון לפגוע בה ולהרגה כטענתם
4 הכוזבת של התובעים, אלא שינוי שנבע משילוב גורמים וביניהם, הרעה מתמשכת במצבה
5 הרפואי, אך ובעיקר הסתה קשה, מתמשכת, ארסית ובלתי פוסקת של התובעים את נ. כנגד
6 הנתבעים ושתילת האשמות קשות במוחה, כאילו הם הם שביקשו לגנוב כספה ולהמיתה.
7 אין תימה, איפוא כאשר אין לתובעים כל ראיות לטענותיהם, השתמשו בנ. עצמה שתטען
8 בפני בית המשפט בהליך אחר, כי ו.ק. ניסתה להמיתה וכי ו.ק. וא.ק. גנבו ממנה כספים
9 והכל תוך שתילת דברים בפיה ובמוחה ללא כל ביסוס בראיות אובייקטיביות. נ. הייתה
10 "טרף קל" להסתה באותה עת ובית המשפט עצמו נפגש עמה ולמד על כך.

11
12 כך למשל בדיון בבית המשפט לענייני משפחה בקרית שמונה נחקרה נ. ואמרה:

13
14 **ש. את יודעת למה אנחנו כאן?**

15 ת. כן. עשיתי משפט לקטן שלי, ועל הבת שלי, גנבים.

16 **ש. כמה החתן שלך והבת שלך והבן שלך – אבנר, גנבו לך לגישתך?**

17 ת. אבנר אני לא יודע, אבל שניהם כן היו חתומים על המסמך בבנק.

18 **ש. אני מבין שאת אומרת עכשיו שאת לא יודעת אם אבנר גנב ממך.**

19 ת. לא יודעת, אבל שנים כן.

20 **ש. בתצהיר שלך, את אומרת שגם א. שיתף פעולה.**

21 ת. שיתף כי הוא הסכים לכל דבר.

22 **ש. אבל עכשיו אמרת שאת לא יודעת אם הוא גנב או לא.**

23 ת. אני לא יודעת, אבל אני אחרי המשפט.

24 **ש. מתי עברת להתגורר אצל עמיר וורד?**

25 ת. לפני שלוש שנים, גרתי שם 3.5 שנים.

26 **ש. איפה אכלת כל יום שישי בערב?**

27 ת. אכלתי אצל חמה של ו.ק..

28 **ש. אצל מ.?**

29 ת. כן.

30 **ש. כל יום היית בפעילות בסביון?**

31 ת. לא, הייתי בהמון אשפוזים?

32 **ש. כמה פעמיים בשבוע היית בפעילות בסביון?**

33 ת. 5 פעמים, פעם כן פעם לא.

34 **ש. הייתה לך גם מטפלת?**

35 ת. לא הייתה מטפלת שבועיים, ומי שטיפלה בי הייתה האימא של

36 עמיר.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 18304-07-14 ו.ק. ואח' נ' ד.ב. ואח'

- 1 ש. עשו גם שיפוץ בבית וקיבלת חדר משלך?
2 ת. כן קיבלתי.
3 ש. את טוענת בכתב התביעה בבקשה, שכל חודש לקחו לך 3,000 ₪
4 בהוראת קבע. אני יכול לראות את האישור הזה?
5 ת. כן. אני מגישה לך את המסמכים.
6 ש. אני אבקש שתראי לי במסמכים איפה יש משיכה של 3,000 ₪
7 הוראת קבע.
8 ת. אני מצביעה על הוראת קבע אחת בסך 1,000 ₪, היא כפולה בכל
9 חודש.
10 ש. בתצהיר שלך בסעיפים 23-25, אני מפנה לסעיפים, זה נכון מה
11 שנאמר שם?
12 ת. כן.
13 ש. בנוסף, כתוב שיש עוד הוראת קבע של 3,000 ₪ לכיסוי המשכנתא
14 של עמיר וורד?
15 ת. לא הסכמתי בשום אופן.
16 ש. בבקשה שלך את גם רושמת בתצהיר במפורש שיש הוראת קבע
17 של 3,000 ₪ כל חודש.
18 ת. בשום אופן לא.
19 ש. אבל עכשיו את לא מוכיחה שלקחו לך כל חודש 3,000 ₪ בהוראת
20 קבע.
21 ת. בנק לא מספיק לך?
22 ש. את מכרת את הבית שלך?
23 ת. כן. אבל לא מכרתי במחיר מציאותי.
24 ש. מישהו הכריח אותך למכור אותו?
25 ת. לא. כולם הסכימו.
26 ש. החתימה שלך לא זויפה?
27 ת. לא. אני הסכמתי למכור.
28 ש. בתצהיר שלך את אומרת שהחתימה שלך זויפה.
29 ת. איפה שהוציאו הרבה כסף זה זויף.
30 ש. האם בחתימה על הדירה מישהו זייף את חתימתך?
31 ת. לא. זה אני חתמתי.
32 ש. אז למה בתצהיר שלך את רושמת שמישהו זייף את חתימתך?
33 ת. איפה כתוב?
34 ש. אחרי שעברת דירה לגור אצל ד.ב., א.ק. התקשר אלייך.
35 ת. אף אחד לא התקשר אלי.
36 ש. א.ק. התקשר אליך וביקש לקבוע אצל עו"ד בעפולה כדי להעביר
37 260,000 ₪ אליך נכון?

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 18304-07-14 ו.ק. ואח' נ' ד.ב. ואח'

- 1 ת. אני הייתי בעפולה לקבל את השיק.
2 ש. אבל לפני זה, איך ידעת שאת צריכה לקבל את השיק א.ק.
3 התקשר אליך נכון?
4 ת. אני לא יודעת. אבל עובדה שאני הלכתי.
5 ש. אז קיבלת את השיק של 260,000 ₪ נכון?
6 ת. כן. איפה 850,000 ₪??? כתוב הכל.
7 ש. ואת הגעת לעו"ד וחתמת על המסמך שאת מקבלת 260,000 ₪
8 נכון?
9 ת. אני מאשרת את חתימתי על המסמך.
10 ש. במסמך הזה, לפני שלקחת את הכסף, את כתבת שלא היו לך כל
11 תביעות נגד א.ק. ו.ק.?
12 ת. עבור הדירה לא היו לי. מסביב הכל היה לי.
13 ש. למה לא צירפת את המכתב בכתב התביעה שלך?
14
15 ש. ו.ק. טיפלה בך טוב.
16 ת. כן.
17 ש. אז למה בתצהיר שלך את אומרת שהיא לא טיפלה בך טוב.
18 ת. אחרי שעשיתי בדיקות אצל רופא הוא אמר לי שזה טעות, וזה לא
19 יכול להיות.
20 ש. ואת באמת חושבת שו.ק. ניסתה לרצוח אותך?
21 ת. טעות לגמרי. בגלל כדורים כאלה אפשר למות.
22 ש. האם את חושבת שו.ק. ניסתה לרצוח אותך?
23 ת. כנראה לפני התנהגותה, כן. שאני מעמסה עליה.
24 ש. כמה שנים היית אצלה?
25 ת. 3 שנים."
26 (ראו פרוטוקול הדיון מיום 8/5/14 בתמ"ש 43963-03-14).

- 27
28 36. בית המשפט עצמו פגש בנ. פעמיים עד כה (פעם בבית המשפט ופעם בביקור במושס הסיעודי
29 "****") ומכיר למקורב השתלשלות העניינים מאז שנת 2014 ועד היום בשים לב לריבוי
30 ההליכים המתנהלים בפניו. ההתרשמות המצטברת והמסתברת ממכלול הנסיבות
31 והעובדות שבפני בית המשפט (ומאישיותה של נ. עובר להחרפה נוספת במצבה לפני כשנה),
32 היא כי נכון למועד הפרסומים נשוא התביעה, נ. בתחושה הסובייקטיבית שלה, חשה פגועה,
33 זנוחה וכמי שעברה התעללות מצדם של התובעים כפי שאכן טוענים הנתבעים בפרסומיהם
34 השונים. ויחד עם זאת, ברור לבית המשפט לחלוטין מהשוואת והצלבת דברי נ. במועדים
35 שונים ומשיחות עמה, שמדובר בפרי של הסתה מתמשכת וקשה של ד.ב. ומ.פ. כנגד
36 התובעים. כאשר היקשו על נ. כשהיתה עוד במצב שיכולה לבאר מדוע היא חשה כך נמצא

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 18304-07-14 ו.ק. ואח' נ' ד.ב. ואח'

1 חיש מהר כי אין לה הסברים של ממש לא לגניבות ולא לפגיעה בבריאותה מצד ו.ק. וא.ק.
2 וניתן ללמוד על נקלה, כי הדברים שמסרה הינם דברים שמ.פ. וד.ב. אמרו לה לומר והכניסו
3 לראשה. הרי נ. עצמה לא עיינה בדפי בנק או בחוות דעת רפואיות כאלה ואחרות. כפי
4 שטוענים מ.פ. וד.ב. שהיא הייתה "טרף קל" לו.ק. וא.ק., אין ספק שהיא הייתה "טרף קל"
5 עוד יותר מבחינת ד.ב. ומ.פ. שעה שקיבלו אותה לביתם כשהיא במצב קוגניטיבי ורגשי נסער
6 ביותר. על כן, ברי כאשר מדובר בהשמצות של התובעים את התובעים המבוססות על דברי
7 נ. , שאין לראות בדברי נ. בשעתו "כראה וקדש" אלא לבחון אותם בעין ביקורתית
8 ובאספקלריה של נסיבות הסתתה על ידי ד.ב. ומ.פ..

9
10 37. עוד לראיה, ניתן להתרשם היטב מדברי ד.ב. בדיון שנערך במעמדה בלבד בבית המשפט
11 (הגם שהובאה אליו על ידי מ.פ. מקרית שמונה).

12
13 **"התובעת**: שלומי טוב. אני נמצאת בנצרת בבית משפט. בית המשפט
14 ביקש ממני שאבוא לבד אבל אני לא יכולה לבד. החתן הביא אותי. אין
15 לי רישיון. אני גרה היום בקרית שמונה לא בדירה שלי, של ד.ב. הכלה
16 שלי. יש לי דירה משלי ומה הם רוצים שאני אלך מהדירה? הם רוצים את
17 זה, החתן וכולם, שאני אלך מהדירה. אני לא יודעת לאן הם רוצים שאני
18 אלך, לא אכפת להם. אני לא רוצה ללכת לאף מקום. בינתיים הם
19 מטפלים בי. קודם לא הייתי גרה באף מקום, רק עברתי בשביל טיפול
20 בעפולה. **הבת טיפלה בי, ו.ק.. היא טיפלה בי בסדר, זאגה לי. כולם**
21 **אוהבים אותי.** עזבתי לקריית שמונה בגלל שראיתי שהם לוקחים את כל
22 הכסף שלי, מהפנסיה. גיליתי את זה כשעברתי על החשבונות והדפים. לא
23 היה להם ייפוי כוח. אני לא יודעת איך הם לקחו את הכסף, הם מוציאים
24 את הכסף. החשבון היה רק שלי, אני לא יודעת איך הוציאו. ככה כתוב
25 במכתב שלהם, שזה הם הוציאו, מכתב של העורך דין. ראיתי את זה
26 באישור, מכתב. אם נעשה חשבון יש סכום מסוים, אני לא יודעת כמה,
27 אני צריכה לשאול את החתן כמה. היה לי בית בקרית שמונה שמכרו

28
29 **הערת בית המשפט**: התובעת בוכה.

30 **הם לא נתנו לי כלום מהכסף של הדירה. לא קיבלתי 280,000 ₪, אין לי**
31 **כסף, לקחו לי את הבית ואין לי כסף. אין לי 280,000 ₪. אני רוצה**
32 **לראות ניירות שמראים לי שקיבלתי כסף.** אני חיה היום מפנסיה. אני
33 מקבלת 2,600 ₪ מביטוח לאומי. מחברת "דקלה" אני לא מקבלת. אני
34 לא מקבלת עוד מאף מקום כסף, בשביל זה אני אצל החתן, הוא עוזר לי.
35 אני עצובה כי הכל נופל עליי, אני נכה. כל הצרות האלה נפלו עליי, שאני
36 נכה. קודם לא הייתי, זה בזמן אחרון. היה לי אירוע. אני מדברת ומבינה,

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 18304-07-14 ו.ק. ואח' נ' ד.ב. ואח'

1 וזה חשוב. אני יודעת מה קורה סביבי, לשאלת בית המשפט איזה יום
2 היום אני משיבה שיום רביעי לא? אני יודעת שאני גרה בקרית שמונה עם
3 החתן שלי ושהיה לי אירוע. היה לי אירוע מוחי. אני הולכת לסב- יום,
4 טוב לי שם, יש שם פעילויות, הכרתי בערך חברות. אצל ד.ב. טוב לי. אין
5 לי שום עסק איתה, היא עובדת וחוזרת לבית. אני לא רוצה להיות בקשר
6 עם ו.ק. כי עשו לי בעיות. אני לא יודעת מי אמר לי שעשו בעיות. שמעתי
7 כל מיני דברים אחרי שעזבתי את עפולה. שמעתי מאנשים סביבי. לא
8 נתנו לי שום ניירות. אני כועסת על א.ק. וא.ק. ושולה שהם מוספים לי
9 צרות, כי בעלי נפטר והם מוסיפים לי עוד.

10
11 **בית המשפט פונה לתובעת:** הם אומרים שאת הגשת נגדם תביעה לכאן
12 והם לא מבינים למה, הם חושבים שד.ב. והחתן כועסים עליהם מאוד
13 ומסיתים אותך, אבל הם אומרים שהם אהבו אותך ודאגו לך, שהם מכרו
14 את הבית שלך והעבירו לך את הכסף.

15
16 **התובעת:** לא העבירו לי שום כסף.

17
18 **בית המשפט פונה לתובעת:** ד.ב. קיבלה שיק של 260,000 ₪ אחרי
19 שמכרו את הבית. ד.ב. הלכה לבנק פועלים והפקידה את השיק. מציג לך
20 מסמך עם חתימה ועם שם שלה. כתוב סכום של 260,000 ₪ את רואה?
21 רשום שמה של ד.ב. והיא הלקוח שביצע את זה. הפקדת שיק לחשבון
22 5122, חשבון שלך.

23
24 **התובעת:** אני יודעת שד.ב. לא קיבלה את הכסף. שאלתי אותה אם היא
25 קיבלה. כל הילדים אותו דבר. בית המשפט אומר לי שהוא רוצה שאהנה
26 מכולם. אני עכשיו אצל ד.ב. וטוב לי. הילדים לא רוצים לדבר איתי. אני
27 בסדר עם כולם. אני רוצה לקחת דירה משלי להשכיר בקרית שמונה. אני
28 אוהבת את העיר הזאת. אני כבר 60 שנה שם. **אני לא רוצה כלום**
29 **מו.ק., שום דבר. כשהייתי אצל ו.ק. ובעלה הם טיפלו בי**
30 **טוב. אני לא זוכרת אם לקחתי כדורים או תרופות. אולי**
31 **של ונטולין. כשהייתי שם דאגו לי.** החלטתי לחזור לקריית
32 שמונה, אני יודעת? זה מקום שלי. אני אראה את הדף שבית המשפט נתן
33 לי שמצביע על כך שקיבלתי 260,000 ₪ מהנתבעים. מבחינת כסף לא
34 חסר לי משהו. אני מקבלת קצבת שארים מהעבודה. אני בסדר, לא חסר
35 כסף. אני צריכה רק דירה משלי. בגלל שאני בכיסא בגלגלים יש לי בבית
36 את הבת שלי שדואגת לי. גם אם אעבור לדירה אחרת אני רוצה שד.ב.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 18304-07-14 ו.ק. ואח' נ' ד.ב. ואח'

1 תהיה ותדאג לי. אני סומכת עליה. אין עוד משהו שאני רוצה להגיד. לא
2 חסר לי כלום. יש לי ארבעה ילדים, כולם נשואים. י. גרה בלוד וא.
3 בקריית שמונה, כולם בקשר איתי, רק עכשיו לא מדברת איתם, עם
4 הנתבעים. רק כשאני פוגשת את הבנות אני רואה את הנכדים, אני רואה
5 את הילדים של י. אבל לא את הילדים של ו.. אני לא רוצה שידברו איתי,
6 לא משנה. הילדים הגדולים מבינים שיש סכסוך. לי לא משנה אם
7 הילדים שלהם יבקרו אותי. אני לא רוצה כלום, אני רוצה רק דירה
8 משלי. אין לי התנגדות שהפרוטוקול הזה יועבר לכל ילדי, אני רק רוצה
9 דירה. את הדירה שמכרו זאת הדירה שקניתי מעמידר בגלל זה היא
10 נמכרה בסכום נמוך. "

11
12 38. אפנה כעת לעדות הנתבע על מנת להמחיש, כי בפרסום ההשמצה בגין הניסיון לפגוע בנ.
13 ולהמיתתה, הוא מסתמך למעשה על עדותה של נ. עצמה (עמ' 54 ואילך);

14
15 "ש. אני מבקש ראייה אובייקטיבית שתאשש מה פרסמת בפייסבוק
16 לרבות זה שהתעללה בנ.

17 ת. יש ראייה אחת. תסתכל בתצהיר של נ. שאומרת שניסו לרצוח
18 אותה, יש דוח רפואי שגם הוא בתיק

19 ש. **בדיון בטבריה נ. אמרה ששברו לה את העצמות**

20 ת. שניסו לרצוח אותה, לך היא אמרה את זה.

21 ש. **תקריא לי למה אתה מתכוון.**

22 ת. בא כוחי אומר לי שזה נספח ד'.

23 ש. **יש לי אותו, אני אתן לך אותו.**

24 ת. היא כותבת פה, אתה שואל אותה האם בתצהיר שלך את אומרת
25 שטיפלו בך יותר אחרי שעשיתי בדיקות, אז רופא הוא אמר לי
26 שזאת טעות, וזה לא יכול להיות. אתה שואל ואת באמת חושבת
27 ש.ק. ניסתה לרצוח אותך טעות לגמרי, היא התכוונה טעות לגמרי,
28 בגלל כדורים כאלה אפשר למות. אתה שואל האם את חושבת
29 ש.ק. ניסתה לרצוח אותך כנראה לפי התגובות שלה, כן אני
30 מעמסה עליה. אפשר להוציא תעודת רפואית?

31 ש. **כן.**

32 ת. יש פה תעודה רפואית.

33 ש. **איך אתה יכול לענות על זה שנ. בעצמה**

34 ת. מה הפסקתי? נגמר הדף

35 ש. **תקריא את שתי השורות האלה. טיפלה בך טוב? והיא ענתה כן.**

36 ת. מי יאמין שהבן שלו מנסה לרצוח אותו? הם לקחו את הכסף
37 לחשבון שלהם כי ידעו שעומדת למות מהכדורים שנתנו לה. הם

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 18304-07-14 ו.ק. ואח' נ' ד.ב. ואח'

- 1 נתנו לה כדורים וידעו שהיא תמות לכן העבירו את הכסף מנ.
2 אליה, לנ. לא היה חובות ולא הוצל"פ הייתה אישה מסודרת
3 והאמינה להם סמכה עליהם ולא ידעה שזה מה שעושים לה.
4 **ש. מאיפה אתה יודע את זה**
5 ת. היא אמרה לי. גם נ. אמרה. 14 אשפוזים, הרעלות קיבה, כיב קיבה
6 קבלה למיון היה הרעלות ודם וכיב קיבה. ויש גם התייחסות של
7 רופא מטעם בית המשפט.
8 **ש. אני מציג לך מרשם מרופאה של נ. רופאת המשפחה שלה, תאשר**
9 **לי שכתוב פה 11 כדורים ביום**
10 ת. אני לא אאשר לך. אפשר לקבל את הקופסא? זאת קופסא שנתנה
11 לי ולורד. תספור את הכדורים. זאת קופסא אמיתית, 14 כדורים
12 **ש. אני מציג לך אישור של רופאת המשפחה. מרשם תרופות שבו**
13 **נרשם במפורש שעל נ. לקחת 11 כדורים ביום**
14 ת. כן. אבל לא במכה אחת. 2 כדורים של סוכר גומר אותך לא מדבר
15 על 2 לחץ דם ו 21 אלוהים יודע מה זה
16 **ש. גם לרופאה נתתי שוחד אני?**
17 ת. לא טענו שנתנו 11 כדורים, יש רופא מחוזי שאמר לא לתת לה
18 כדורים יש תעודה רפואית שהרופא אמר שלא צריכה את הכדורים
19 האלה. למה שעברה אלי היתה צריכה 4 כדורים
20 **ש. אתה וד.ב. הוצאתם סטטוס הוא עלה ביום 20.7.16 ושם שהוא**
21 **מאוד ארוך, כתוב "א.ק. ו.ק. אשפז את נ. 8 אשפוזים שברו לה**
22 **את הגוף" יש לך תיעוד רפואי**
23 ת. יש 14.
24 **ש. אני רוצה לראות אותם.**
25 ת. אני פונה לבא כוחי - תביא חוות דעת של ד"ר אידיש, הוא גם טעה
26 בשלוש, תביא מסמכים ששלחתי לו, שבירת יד, שלוש ברגים ברגל
27 מה שהוא אמר שלא קיבל את החומר. "
28
29 39. אינני מקבל טענת הנתבעים 1-2 כי התובעים ביקשו להרע לנ. או ליטול כספה ללא ידיעתה.
30 התרשמות בית המשפט היא כי התובעים ביקשו לסייע לנ. , לטפל בה לאחר שלא היה בן
31 משפחה אחר שיכול היה לטפל בה כשהייתה בבית החולים פוריה, סעדו אותה, טיפלו בה
32 היטב ולשביעות רצונה ולהבדיל מהנתבעים מעולם לא הסיתו אותה כנגדם. הנתבעים 1-2
33 החליטו כי ההתנהלות הכספית של התובעים היא לרעת נ. . לא נ. החליטה זו. אלמלא
34 ההסתה הפרועה של הנתבעים 1-2 את נ. ואלמלא הטענות הקשות והמחפירות של הנתבעים
35 1-2, היא הייתה גרה עד היום עם התובעים, שמחה ומאושרת ולא נדרשת להיות בבית
36 אבות. מעבר לפיצוי הכספי בו יחוייבו הנתבעים, עליהם לבוא חשבון נפש עם עצמם ועם נ. .

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 14-07-18304 ו.ק. ואח' נ' ד.ב. ואח'

- 1 הם שמטיחים במערכות הציבוריות ובתובעים האשמה והאחריות לכך שנ. "זרוקה" בבית
2 אבות סיעודי. הם אלה שגרמו לכך שרק שם ניתן יהיה להחזיק בה מבלי שתידרדר עוד
3 יותר.
4
- 5 ההתנהלות האמורה של הנתבעים 1-2 מצטרפת ונלמדת גם מהבעייתיות הגדולה ביותר
6 הנעוצה באופן הוולגרי, הגס והמתנשא של התבטאות והתנהלות הנתבע מ.פ., הן בבית
7 המשפט והן בוודאי מחוצה לו. כאשר אדם מתבטא ומתנהל באופן כוחני שכזה, קשה כלל
8 לשמוע את טענותיו ולבררן לעיצומן. קשה לנהל עמו שיח תרבותי. קשה להגיע עמו
9 להסכמות כלשהן. לפיכך וגם אם למשל, ו.ק. נתנה לאמה הטיפול התרופתי שלא במועד או
10 במינון שנקבע (ואיני קובע כך כלל), מכאן ועד לאמירות "שברו לה את העצמות" תוך ייחוס
11 שבירת העצמות לתובעים המרחק עצום והתובע אינו יכול להתבטא כך. הוא הדין לעניין
12 משיכת כספים. יש הבדל ופער בין ייחוס משיכת כספים ללא הרשאה או ידיעה מלאה של נ.
13 לבין ייחוס אשמה של גניבה ושווד זקנים.
14
- 15 מהמכלול, באתי לכדי קביעה והתרשמות, כי הנתבעים 1-2 פרסמו לשון הרע ואין להם כל
16 הגנה המצדיקה חסינות מפני הטלת מלוא האחריות על כך. הנתבעת 3 שיתפה חלק
17 מהפוסטים ועודדה את הנתבעים לפרקים אך בכך מתמצה חלקה, מה גם שלהבדיל
18 מהנתבעים 1-2, שינתה התנהלותה וחדלה מפרסומים או שיתופים כאמור. על כן חלקה
19 מזערי יותר, הגם שלהפצה עצמה יש משום הגדלת הנזקים שנגרמו לתובעים (בשל מעגל
20 חברים ותפוצה בדף הפייסבוק של הנתבעת 3).
21
- 22 **1. דיון בהיקף הפיצוי:**
23
- 24 לאחר שקבעתי, כי הנתבעים ביצעו את העוולות של לשון הרע, נותר לדון בגובה הפיצויים
25 שייפסקו לתובעת תוך עמידה על השיקולים והעקרונות המנחים לעניין זה.
26
- 27 התרופה הטבעית לפגיעה אסורה בשם הטוב היא תרופת הפיצויים (רע"א 4740/00 לימור
28 אמר ואח' נ. אורנה יוסף ואח', פורסם בנבו). תכליתו של הפיצוי בגין עוולת לשון הרע
29 כפולה: האחת תמיכה מנטלית לנפגע שחש כי הציבור מכיר בנזקיו ופגיעה בשמו הטוב,
30 האחרת חינוך והרתעה שלא יקל בעיני האחד לעלוב בחברו (ע"א 802/87 נוף נ' אבנרי פ"ד
31 מה(2) 493 וכן ראה דברי השופט בד' בע"א 259/89 הוצאת מודיעין בע"מ נ' ספירו פ"ד מו(3)
32 48 בעמ' 57).
33

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 18304-07-14 ו.ק. ואח' נ' ד.ב. ואח'

- 1 התובעים עתרו לפיצויים בסך של 300,000 ₪. לטענתם המדובר בפרסומים ובמעשים
2 פסולים, מכוונים, זדוניים, חסרי תום לב שנעשו במטרה לפגוע ובמטרה לגרום לפגיעה קשה
3 ככל האפשר ולפיכך מצדיקים הן פסיקת פיצויים נזיקיים, הן פסיקת פיצויים מוגברים והן
4 פסיקת פיצויים ללא הוכחת נזק, סעיף 7א לחוק איסור לשון הרע וזאת במצטבר בגין כ"א
5 ואחד ממעשי הנתבעים.
- 6
- 7 סעיף 7א לחוק איסור לשון הרע קובע:
8 "במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה רשאי בית המשפט לחייב את
9 הנתבע לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 שקלים חדשים ללא
10 הוכחת נזק. ובסעיף 7א(ג) מצוין כי באם הוכח כי לשון הרע פורסמה
11 בכוונה לפגוע ניתן לפסוק פיצוי שלא יעלה על 100,000 ₪ וזאת אף ללא
12 הוכחת נזק".
- 13
- 14 סעיף 7א לחוק איסור לשון הרע, אינו מעניק זכות אוטומטית לקבלת פיצוי בשיעור הנקוב
15 בו אלא מהווה את תקרת הפיצוי. לבית המשפט שיקול דעת לפסוק פיצוי בהתאם להוראת
16 סעיף זה ובלבד שהפיצוי לא יעלה על שיעור הפיצוי הנקוב בו (ת"א 9665/05 (ירושלים) **משה**
17 **אמיתי ואח' נ. הנהלת בתי הדין הרבניים ואח'** (פורסם בנבו) והפסיקה שרוכזה בו בעניין
18 זה).
- 19
- 20 השיקולים לפסיקת פיצוי בגין לשון הרע אשר הותוו בפסיקה היו בין השאר, היקף הפגיעה,
21 מעמדו של הניזוק בקהילה, השפלה שסבל, כאב וסבל שהיו מנת חלקו ובתוצאות הצפויות
22 מכל אלה בעתיד, כל מקרה לגופו ואין לקבוע תעריפים. בכל מקרה יש להתחשב בטיב
23 הפרסום, היקפו, אמינותו, מידת פגיעתו ובהתנהגות הצדדים. התנהגות ניזוק לפני הפרסום
24 ולאחריה עשויה להיות אמצעי בעזרתו ניתן לעמוד על נזקו. כך גם התנהגותו של מזיק
25 עשויה להשפיע על שיעור הנזק והערכתו. כך למשל, יש והתנצלות מקטינה הנזק ומשפיעה
26 בכך על הפחתת שיעור הפיצוי.
- 27 זאת ועוד, מזיק שיודע שדבריו אינם אמת ועושה כל מאמץ בבית המשפט להוכיח
28 אמיתותם, עשוי לגרום להגברת נזקו של הניזוק ובכך להגביר הפיצוי שלו יהיה זכאי (רע"א
29 4740/00 **אמר נ' אורנה יוסף**, פ"ד נה(5) 510, 525)
- 30
- 31 כאשר מדובר בפגיעה בשם הטוב, מדובר למעשה בנזק לא ממוני, אשר התובע אינו צריך
32 להוכיח את גובהו, כנדרש בהוכחת נזק מיוחד. אלא די להוכיח כי אכן נגרם נזק, והפיצוי
33 שיפסק על ידי בית המשפט ייגזר מכלל הנסיבות. יפים לעניין זה דברי בית המשפט העליון
34 בע"א 89/04 **נודלמן נ' שרנסקי** (פורסם בנבו) (4.8.08):

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 18304-07-14 ו.ק. ואח' נ' ד.ב. ואח'

- 1 גיבושה של עוולת לשון הרע, אינה מותנית בקיומו של נזק. יחד עם זאת, לצורך פסיקת
2 פיצוי, חלות ההוראות הכלליות של דיני הנזיקין, המחייבות קיומה של נזק כתנאי לפסיקת
3 פיצוי, שהרי סעד הפיצוי, מטבעו, מצריך קיומו של נזק עליו אין לפצות... זאת בכפוף לפיצוי
4 הסטטוטורי ללא הוכחת נזק המוסדר בהוראה מיוחדת בסעיף 7א לוק איסור לשון הרע...
5 דרישת הנזק אין משמעה "נזק ממון" דווקא וגם נזק כללי הוא בבחינת נזק לצורך העניין.
6 מבחינת הדרישה ההוכחתית ניתן להיעדר בחזקה עובדתית על פיה פרסום לשון הרע מעצם
7 טיבו גורם לנזק, אלא אם הוכח אחרת... למונח "נזק" שבפקודת הנזיקין, הכולל גם פגיעה
8 בשם הטוב, יש להעניק משמעות רחבה ולכלול בו כל הפסד מוחשי, לרבות סבל נפשי, כך
9 הוא לעניין העוולות הכלליות שבפקודת הנזיקין המתפרשות גם על נזקים נפשיים וכאב
10 וסבל, וכך הוא בעוולה על פי חוק איסור לשון הרע, שעיקר עניינה פגיעה בשם טוב של אדם.
11 **עוולת לשון הרע גוררת באופן טבעי נזקים שלא אחת קשה לאמוד אותם במושגים**
12 **ממוניים, וקשה להיטיב אותם בדרך ממונית ישירה.**
13
14 עם זאת במקרים מתאימים בהם הוכחו קיומו של נזק לא ממוני בגין הפגיעה בשמו הטוב .48
15 של התובע לא הסתפקו בתי המשפט בפיצוי הסטטוטורי ופסקו פיצויים בהתאם לדיני
16 הנזיקין הכללים (ראו בע"א 14716-04-10 (ת"א) עו"ד אילן בומבך נ. עו"ד אמיר פיישביין
17 (ניתן ביום 11.4.11 פורסם בנבו) כן ראה א. שנהר בספרו עמוד 372 והאסמכתאות הנזכרות
18 שם:
19 "אולם ההלכה כיום היא שבתביעות לשון הרע ניתן לפסוק פיצויים מוגברים או עונשיים
20 במקרים של פגיעה קשה וזדונית בנפגע."
21
22 כפי שפורט לעיל, ישנם שיקולים רבים ומצטברים המביאים לקביעה כי במקרה דנן יש .49
23 לקבוע את שיעור הפיצויים על הצד הגבוה והכל כמפורט להלן:
24 הפרסומים שעשו הנתבעים 1-2 לא נעשו בתום לב אלא מתוך זדון ורשעות לשמם,
25 הפרסומים כולם נעשו כחלק ממסע נקם ותוכנית מוקדמת ומתוכננת מראש ובקפידה לקחת
26 את נ. בחזרה לביתם, להסיתה ולעשות בה שימוש כדי להאשים את הנתבעים בניסיון לפגוע
27 בה, לגזול כספה ואף להמיתה ובכך להשפיל הנתבעים לפגוע קשות בשמם הטוב בקרב בני
28 משפחתם, חברים והסביבה הקרובה ואף לנתקם מנ. . הנתבעים פתחו במסע רדיפה ופגיעה
29 קשים ואנושים בתובעים בכל המעגלים הקרובים לה, משפחה, חברים וסביבה קרובה
30 עבודה. מעבר לפרסומים היו שיחות טלפון ואיומים של מ.פ. שיבוא לביתם של התובעים.
31 הפרסומים נמשכו, כאשר מ.פ. אומר בריש גלי מעל דוכן העדים כי לא יחדל מהפרסומים עד
32 אשר התביעה הנוכחית כנגדו וכנגד ד.ב. תימחק (עמוד 58 לפרוטוקול). רוצה לומר, כי מ.פ.
33 מודה כי המשך הפרסומים לאחר התביעה נועד לרפות ידיהם של התובעים. אין ליתן יד
34 לניסיון זה של מ.פ..

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 18304-07-14 ו.ק. ואח' נ' ד.ב. ואח'

1

2

ראה לעניין זה א. שנהר בספרו עמוד 390 :

3

"בפסיקת פיצויים בתביעות לשון הרע מבקש בית המשפט לא רק לפצות

4

את הנפגע על הנזק שנגרם לו אלא גם להעניש את המפרסם ולחנך את

5

הציבור. לפיכך, ישקול בית המשפט שיקולים הנוגעים למידת הסטייה

6

של הנתבע מההתנהגות הנורמטיבית הרצויה. למרות שלשיקולים אלה

7

אין כל השלכה ישירה על מידת הנזק שגרם הפרסום לתובע. בית המשפט

8

מחמיר עם הנתבע ככל שהתנהגותו נראית נפסדת יותר, ומקל עמו ככל

9

שהפגם המוסרי בהתנהגותו נראה קטן יותר. הקלה עם נתבע תם לב

10

בשלב פסיקת הפיצויים מהווה איזון חשוב לכללים האובייקטיביים

11

הנוקשים המגדירים את עוולת פרסום לשון הרע ככלל, בשלב קביעת

12

האחריות מתעלם בית המשפט מכוונתו, מידיעתו ומתום לבו של הנתבע.

13

הדגש בשלב זה הוא על הפגיעה האובייקטיבית בתובע. עיקרון זה עלול

14

לגרום אי צדק לנתבע. המחוקק והפסיקה מצאו לנכון לאזן אי צדק זה

15

בשלב קביעת הפיצוי, ולהקל ולפעמים להחמיר עם הנתבע תוך

16

התחשבות בכוונתו, בתום לבו ובמידת זהירותו".

17

18 50. אין המדובר במעשה בודד אלא במספר רב ומצטבר של מעשים. כמו כן אין המדובר

19

במעשים ו/או אמירות אשר נאמרו ו/או נעשו בעת התפרצות רגעית ו/או התלהטות רוחות,

20

אלא בסדרה של פרסומים בלתי פוסקת במשך שנים גם לאחר צווים שיפוטיים שאוסרים על

21

כך או אמורים למנוע זאת, הכל במטרה לפגוע בתובעים תוך שימוש בנ. כנגדם בהליכים

22

משפטיים. משאלה מניעי הנתבעים יש להחמיר עמם בפסיקת הפיצויים. ראה לעניין זה א.

23

שנהר בספרו עמוד 393.

24

"בפסיקת הפיצויים, אם ימצא שהנתבע פעל מתוך מניעים טהורים,

25

בתום לב, בהעדר טינה לתובע וללא זדון. יש להדגיש, כי "תום הלב"

26

הנבחן בשלב קביעת הפיצוי אינו זהה ל"תום הלב" הנדרש במסגרת הגנת

27

תום הלב שבסעיף 15 לחוק, והחזקות הקבועות בסעיף 16 לחוק אינן

28

חלות בשלב פסיקת הפיצוי. תום הלב של הנתבע נבחן לצורך פסיקת

29

הפיצויים במבחן סובייקטיבי, ובית המשפט יקל עם נתבעים אם

30

"מניעיהם היו טהורים לפי מיטב אמונתם". בית המשפט יחמיר עם נתבע

31

שפעל בזדון, במטרה לנגח את הנפגע ומתוך מניעים פסולים".

32

33 51. נ. מסודרת היום בבית אבות. היא הגיעה לגור אצל ד.ב. ומ.פ. עם 260,000 ₪ ואלה

34

"התאדו" בשל שימוש בהם שלא בחוכמה (בלשון המעטה) על ידי ד.ב. ומ.פ.. כיום היא

35

באמת חסרת אמצעים למעט הקצבאות. הפגיעה באמצעות הפרסומים בנתבעים אינה פרי

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 18304-07-14 ו.ק. ואח' נ' ד.ב. ואח'

- 1 תכנון מוקדם של נ.. היא פרי מעשיהם ותכנונם של הנתבעים 1-2 (אשר ככל הנראה לא
2 הקדישו ואינם מקדישים אף כיום מחשבה מספקת להשלכות צעדיהם). כל מטרת
3 הפרסומים הייתה לנגד הנתבעים להציגם באור שלילי ולהשחירם בציבור וברבים. אין
4 מדובר בהתנהלות בתם לב לטובתה של נ.. מצד הנתבעים 1-2, אשר ממשיכים אף כיום
5 בסגנון פרסומיהם חרף צווים שיפוטיים. לא ברור עד תם מה הייתה המטרה של הנתבעים
6 1-2 בתחילת המאבק. לא ברור אם ביקשו להשיב כספים לנ., על מנת שיהיו כספים בעזבונה
7 העתידי אותו ירשו, או שמא באמת דאגו לה. האפשרות האחרונה פחות מסתברת מהראיות
8 שבפניי ומהתנהלות הנתבעים שבעצמם לקחו לעצמם את כל יתרת כספיה של נ. בסך
9 260,000 ₪ לצרכיהם שלהם ובוודאי שלא שמרו אותם ליום סגריר עבורה.
10
11 במקביל להליך שבפניי מתבררים הליכים נוספים, בין השאר גם תביעה כספית שהגישו .52
12 הנתבעים "עבור נ.. " ותביעה למזונותיה ועוד. הפרסומים, נועדו לשמש הנתבעים גם
13 בהליכים אלה ככל הנראה. אמנם כן, ההליכים בבית המשפט לענייני משפחה מעצם טיבם
14 וטבעם מאופיינים ברמת מתיחות גבוהה והם מלווים לא אחת בדיונים סוערים, הכפשות
15 הדדיות קשות והתבטאויות קשות של הצדדים זה כלפי זה. במקרה דנן התנהלות הנתבעים
16 חצתה את הגבולות וכלי הקווים האדומים" תוך טשטוש מוחלט של גבולות המותר
17 והאסור. אין הדעת נותנת כי בעל דין העסוק במאבק משפטי קשה וכואב הכרוך באובדן
18 קשר עם אמו וחמתו ובהגנה על חפותו בפני טענות על גבול ההזיה, ייאלץ גם להתמודד עם
19 מלחמה קשה על שמו הטוב בפני בני משפחתו, חבריו ומעסיקיו וסביבתו הקרובה. בנסיבות
20 אלה על הפיצויים שייפסקו להשיג מטרות של הרתעה וחינוך לא רק של הנתבעים אלא גם
21 של הציבור. על ציבור המתדיינים לדעת כי בית המשפט לא יתיר ולא יאפשר הפיכתו של
22 מאבק משפחתי והליכים משפטיים בעניין זה לזירת מאבק כואבת ומדממת בה הכל מותר,
23 בה לשמו הטוב של אדם אין ערך וכי כל הדרכים והאמצעים במאבק כשרים. פסיקת
24 הפיצויים צריכה גם לשרת את האינטרס של חינוך ציבור המתדיינים לנורמות התדיינות
25 ותרבות דיון נאותים ראה לעניין זה א. שנהר בספרו עמוד 370-369 כן ראו לעניין זה פסק
26 דינו של כב' השופט א. רובינשטיין ברע"א 1700-10 אבי רועי דוביצקי נ. ליאב שפירא
27 (פורסם בנבו) ניתן ביום 20.5.10).
- 28 לאור האמור לעיל ודרך התנהלות הנתבעים 1-2 (להבדיל מהנתבעת 3) וניהול ההליכים על
29 ידם יש לחייבם בפיצויים על הצד הגבוה ביותר.
30
31 אני מוצא לנכון לחייב הנתבעים 1-2 (ביחד ולחוד) לפצות התובעים בסך 250,000 ₪. אני .53
32 מוצא לנכון לחייב הנתבעת 3 בפיצוי כספי של התובעים בסך 25,000 ₪. סכומי הפיצוי

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 18304-07-14 ו.ק. ואח' נ' ד.ב. ואח'

1 יישאו הפרשי ריבית והצמדה כחוק מהיום ועד התשלום בפועל. אין צו להוצאות כנגד
2 הנתבעת 3.

3
4 54. אוסיף כי בנסיבות העניין אינני רואה כי בפיצוי זה יש די כדי למרק שמם הטוב של
5 התובעים (מה גם שספק רב אם יוכלו התובעים לגבותו שעה שמ.פ. ניהל הליכי פש"ר עד
6 לא מכבר וד.ב. חסרת אמצעים לטענתה). אני מתיר לפיכך לתובעים לפרסם בדפי
7 הפייסבוק שלהם בשיתוף דף הפייסבוק של הנתבעת 3 תמצית פסיקתת פסק הדין בנוסח
8 שיערך על ידם ויבא לאישורי.
9

10 55. אני מחייב הנתבעים 1-2 בהוצאות משפט ובשכר טרחת עורך דין בשיעור של 20,000 ₪
11 בצירוף מע"מ (ראו תקנות 511-512 לתקסד"א והפסיקה הקובעת כי נקודת המוצא לחיוב
12 בעל דין שהפסיד בהוצאות בעל דינו, היא של חיוב בהוצאות ריאליות, חיוב שיש בו כדי
13 למנוע מן הצד הזוכה חסרון כיס, להרתיע תובעים, בכח מלנקוט בהליכי סרק, ולעודד
14 נתבעים בכח להימנע מהתגוננות סרק מפני תביעה ראויה (ראו ע"א 412/62 אברהם נ.
15 גרפינקל פ"ד יז 668; ע"א 27/81 מודל חברה להנדסה מכנית בע"מ נ. אימקו הנדסה
16 תעשייתית וימית בע"מ פ"ד לז(1) 213, 211). את ההוצאות הריאליות יש להכפיף להיותן
17 סבירות, מידתיות והכרחיות לניהול ההליך (ראו רע"א 6793/08 לואר בע"מ נ. משולם
18 לוינשטיין הנדסה וקבלנות בע"מ (פורסם בנבו (28.6.2009)).
19 מלבד האווירה הקשה בה התנהלו הדיונים, הרי שההליכים הוארכו שלא לצורך בשל
20 התנהלות הנתבעים, החלפות ייצוג, בקשת ארכות ודחיות ולעניין זה די לפנות להחלטות
21 שנתנו בתיק זה מאז נפתח.
22

23 ניתן לפרסום בהשמטת פרטי זהות הצדדים.

24 ניתן היום, יום חמישי כ"ד ניסן תשע"ז, 20 באפריל 2017, בהעדר הצדדים.

25
26 אסף זגורי, שופט
27 סגן הנשיא לענייני משפחה
28
29
30
31
32
33